

DRUŠTVO PARAPLEGIKOV
JUGOZHODNE ŠTAJERSKE

letnik IX | številka 13 | december 2010

Korak NAPREJ

**ŠE VEDNO VOZIM -
VENDAR NE HODIM**

*Lepe besede, sočutje, iskrice v očeh, mir v duši,
milina, iskrena ljubezen, dobrotà.....
Kam resnične vrednote skrijemo že naslednji dan ?*

Pa srečno v 2011

Kronološki pregled najvažnejših dogodkov v preteklem letu

Kronološki pregled najvažnejših dogodkov v preteklem letu

Pripravili smo pregled nekaterih najvažnejših dogodkov v letu 2010. V izbor smo strnili tiste najbolj odmevne in za vas tudi najbolj zanimive. Vseh dejavnosti je bilo seveda še mnogo več, pa vendar...

- 9.12.2009, Celje – Minister za promet g. Vlačič in Ministrica za notranje zadeve ga. Kresal sta na eni iz-

Predavanje SVVVNH

med celjskih srednjih šol prisluhnila predavanju našega člana v sklopu projekta »Še vedno vozim, vendar ne hodim«;

- 18.12.2010, Šempeter v Savinjski dolini – Družabno srečanje članov ob zaključku leta 2009;
- 15.2.2010, Celje – Udeležba na krvodajalski akciji v Transfuzijskem centru splošne bolnišnice Celje.

- 12.3.2010, Šempeter v Savinjski dolini – Redni občni zbor društva;
- 18.3.2010, Ankarán – Postavitev mobilne počitniške hišice v avtokampu;
- 7.4.2010, Celje – Prisostvovali smo na tiskovni konferenci ob odprtju motoristične sezone;

- 8.4.2010, Zdravilišče Laško – Ob svetovnem dnevu zdravja se je Društvo predstavilo na stojnici v avli zdravilišča;
- 10.5.2010, Velenje – Predstavitev projekta »Še vedno vozim, vendar ne hodim«;
- 25.5.2010, Volčji potok – Tetraplegiki so si ogledali park cvetja;
- 16. 6.2010, – v prostorih društva smo organizirali predavanje na temo »Življenje brez bolečin«;
- 18.6.2010, Ribnik Marof – Za člane smo organizirali družabno srečanje članov in piknik;
- 22.6.2010, Celovec – Tetraplegiki so bili na ogledu Parka Minimundus;
- 27.8.2010, Vransko – Za člane smo organizirali trening varne vožnje v Centru varne vožnje Vransko;
- 13.9.2010, Prekmurje – Izlet starejših članov;
- 23.9.2010, Celje – Organizirali smo ogled novo odprte celjske knjižnice;

Osrednja knjižnica Celje

- 26.9.2010, Celje – Udeležba članov na pohodu »Celjska milja« ob dnevu mobilnosti;
- 15.11.2010, Laporje – Predstavitve ročnih del članic društva na Osnovni Šoli Gustava Šiliha
- 2.12.2010, Šentjur – Skupaj s študenti Univerze v Mariboru, Fakultete za gradbeništvo, smo se srečali z županom Občine Šentjur, kjer smo razpravljali o arhitekturnih ovirah v občini

Dejavnost društva in članov društva na državni in mednarodni ravni od začetka decembra 2009 do konca novembra 2010 (nastopi, dosežki, pohvale, nagrade)

- 7.12.2009, Zdravilišče Laško – Udeležba podelitve priznanj najboljšim športnikom invalidom za leto 2009, kjer so za najboljšega razglasili našega člana Centrih Rudija;
- 16.1.2010, Škofja Loka – Meddruštveno tekmovanje v kegljanju, naši člani so ekipno osvojili 3. mesto;
- 13.2.2010, Ptuj – Udeležba na tekmovanju v streljanju z zračno puško;
- 5.3.2010, Slovenj Gradec – Udeležba na 15. tradicionalnem Grnjakovem memorialu v kegljanju, ki je štel za državno ekipno tekmovanje. Naša ekipa je osvojila naslov državnega prvaka;
- 14.3.2010, Slovenska Bistrica – Udeležba na mednarodnem košarkaškem turnirju, ekipa našega društva je osvojila 3. mesto;

- 26.3.2010, Kegljišče Golovec v Celju – organizirali in izvedli smo 10. jubilejni memorial Petra Zdovca v kegljanju. Ekipno so naši člani zasedli 2. mesto;
- 17.4.2010, Domžale – Udeležba 12. pokala občine Domžale v kegljanju za paraplegike;
- 15.5.2010, Logatec – Udeležba članov na Državnem prvenstvu v namiznem tenisu, med tetraplegiki je Slavko Mikec osvojil 2. mesto, Plank Henrik pa 3. mesto;
- 15.5.2010, Slovenj Gradec – Udeležba na Pokalu Zveze paraplegikov Slovenije v košarki na vozičkih, ekipa našega društva je osvojila 2. mesto;
- 15.5.2010, Radenci – Udeležba na 30. tradicionalnem maratonu Treh src; med paraplegiki je prvo mesto zasedel naš član Matej Lednik;
- 21.5.2010, Celje – Prvi nacionalni turnir v biljaržu, naš član David Slaček je osvojil 1. mesto, Simon Gračnar pa 3. mesto;
- 22.5.2010, Celje – Državno prvenstvo v Keglanju, naš član Aleš Povše je v kategoriji tetraplegikov zasedel 2. mesto;
- 26.5.2010, Postojna – Otvoritev sezone Ekipne atletske lige, naša ekipa je zasedla 1. mesto;
- 5.6.2010, Sarajevo – Udeležba na atletskega mitingu, ki so se ga udeležili štirje naši člani;
- 12.6.2010, Brdinje na Primorskem – Udeležba na državnem prvenstvu v ribolovu s plovcem, naš član Rudi Centrih je v svojem sektorju zasedel prvo mesto pa tudi ekipno je naše društvo osvojilo naslov Državnih prvakov;

- 27.6.2010, Celje – Ob dnevu policije smo prejeli priznanje – znak policije, kot zahvalo za pomoč pri izvedbi mnogih preventivnih akcij varnosti v cestnem prometu;
- 6.9.2010, Bevke – Udeležba na 8. tradicionalnem teku Bevke;
- 28.9.2010, Ljubljana – Spominsko tekmovanje prof. Bojana Hrovatina v atletiki; naši člani so ekipno zasedli 1. mesto in si tako priborili naslov državnih prvakov za leto 2010; na tem istem tekmovanju je naš član Jože Flere v metu diska podrl državni rekord;

Hrovatinov memorial

- 13.10.2010, Rogaška Slatina – Udeležba na predstavitvi projekta »Občina po meri invalidov«;
- 26.10.2010, Matavun – Udeležba šahistov na Memorialu Viktorja Brezovnika; ekipno so naši člani zasedli drugo mesto;

- 5.11.2010, Radenci – Udeležba šahistov na Magdičevem memorialu; ekipno so naši člani zasedli četrto mesto;
- 3.12.2010, Kuba – Naš član se je z ekipo potapljačev in snemalcev mudil na Kubi, kjer so se potapljali z morskimi psi in snemali material za dokumentarni film.

Vabimo vas da za podrobnosti o odmevnejših dogodkih prelistate časopis, ki je pred vami. Verjamemo, da boste našli marsikaj zanimivega in mogoče tudi uporabnega.

Uredništvo

Slovo od starega leta

Tudi lanski zaključek leta smo se zbrali v gostišču Rimljan v Šempetru v Savinski dolini na novoletnem srečanju. Številna družba je ob dobri hrani in pijači obujala spomine na preteklo leto. Zopet so se srečali stari prijatelji in znanci. Za zabavo je pozno v noč skrbel ansambel trio Žur.

Občni zbor članov in UO društva

V petek 12. marca smo v gostišču Rimljan v Šempetru v Savinjski dolini izvedli redni občni zbor članov. Sprejeli smo poročila za leto 2009 (finančno, šport, interesne dejavnosti, nadzorna komisija,...), ki so jih podali naši referenti. Sprejeli smo tudi nekaj pravilnikov, ki so potrebni za izvajanje programov društva. Občnega zbora sta se udeležila tudi predsednik Zveze paraplegikov, Dane Kastelic in strokovna delavka Zveze, Špela Šušteršič. Je že kar v navadi, da poskrbimo, da občni zbor datumsko sovpada z 8. Marcem – Dnevom žena. Zato smo se tudi letos se z majhno pozornostjo spomnili naših nežnejših polovic. Po uradnem delu, pa nas je v smeh spravljala humorist Sebastjan Kamenik. Bilo je zelo zabavno, predvsem pa smo veseli, da ste se člani udeležili v tako lepem številu.

Seveda se je tudi Upravni odbor Društva redno srečeval na svojih sejah. V prvi polovici leta, smo se ukvarjali v glavnem s pravilniki. Veliko je bilo potrebno pripraviti, popravljati, spreminjati in seveda na koncu usklajeno tudi potrditi. Druga takšna večja stvar, ki nam je vzela kar nekaj časa je bila nakup mobilne hišice in vse kar je povezano z nemoteno izvedbo razpisa, pa uskladitev terminov in višine prispevkov. Izvolili smo tudi neodvisno

Tako se je poslovilo leto 2009

komisijo, ki je na koncu vse skupaj opravila tako kot je potrebno. Vse seje je budno spremljalo oko našega predsednika nadzornega odbora.

Predsednik društva in njegova namestnica pa sta se tudi redno udeleževala sej Upravnih odborov pri Zvezi paraplegikov Slovenije, vsi trije člani skupščine so tudi na tem področju vestno izpolnjevali obveznosti in vas člane in društvo pridno zastopali v organih upravljanja.

Barbara Slaček

Delovno telo Občnega zbora

Sprejem številnih pravilnikov na UO

Poletni piknik članov

Letošnje srečanje članov je potekalo ob ribniku Marof v bližini Dobja. Že navsezgodaj so ribiči pričeli svoje tekmovanje. Preostali člani pa smo se zbrali do trinajste ure. Čas smo si krajšali z metanje pikada in ogledom nogometne tekme Slovenija : ZDA. Za še boljše vzdušje sta skrbela razigrana muzikanta. Ob dobri hrani in pijači je vse skupaj kar prehitro minilo.

Čestitke za zmago

Po malici še malo ženskega klepeta

Bilo je pestro

Slovo od dolgoletnega sodelavca

Vedno nasmejan Dominik

Ob mnogih novih pridobitvah smo žal v tem letu tudi nekaj dragocenega izgubili. Zaradi upravičeno pridelane upokojitve se je v mesecu juliju od nas poslovil naš spremljevalec in prijatelj Dominik Amon. V imenu društva in, upam reči, v imenu vseh članov, se mu ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo za vso nesebično pomoč, razumevanje, odrekovanja in marsikatero potrpežljivo preživeto urico. Dominika si bomo zapomnili, kot predanega sodelavca, ki se nikoli ni branil dela, svoje naloge je izpolnjeval vestno in nikoli ni izostajal iz dela. Z Dominikom bomo seveda ostali v tesnih prijateljskih odnosih, vseeno pa smo ga prosili, da svoje občutke in doži-

vetja strne v mislih, ki vam jih v nadaljevanju posredujemo.

Takole je zapisal...

Čas med vami

Zaradi zmanjšanja naročil v bivši službi sem leta 2003 izgubil službo in sem se prijavil na Zavod RS za zaposlovanje. Po nekaj mesecih me je Zavod poslal k vam na razgovor, kjer ste me po začetnih zapletih le sprejeli ne delo preko javnih del za pomoč in spremstvo pri prevozih. Kot marsikateri človek, tudi jaz ni-

sem vedel, kaj pomeni biti paraplegik in kaj to sploh je. Prvi meseci so bili zelo težki zaradi tega, ker sem moral spoznati poti k vam na domove ter spoznati vas in vaše potrebe. Tu mi je zelo veliko pomagal Mirko Temnik.

Moje delo so bili v glavnem prevozi in spremljanje k zdravniku, v zdravilišča, na športne treninge in tekmovanja, izlete, obiske, kulturne prireditve ipd. Pri športu pa največkrat na kegljanje, šah, ribolov, streljanje. Zanimiva so bila tudi srečanja članov kot so občni zbori, pikniki in družabna srečanja ob zaključkih leta. Moram tudi poudariti, da so bila zelo lepa in prijetna srečanja, ki so potekala v okrilju aktiva žena pod vodstvom Gordane

in Gelce. Tu se moram spomniti na srečanja v Brju pri Ajdovščini pri društvu Norma 7, ki organizira kulturna in slikarska srečanja pod vodstvom g. Vlaste in Majde. Zelo dobro se bom spominjal dni, ko sem pomagal s prevozi drugim društvom (DP Dolenjske, DP Ljubljanske pokrajine). Tudi tam so me sprejeli kot svojega in sem pridobil veliko prijateljev.

V tem času ste pridobili nove prostore, ki so zelo izboljšali prijetnost bivanja v teh novih prostorih, zaradi boljšega parkiranja avtomobilov in dostopa v prostore brez klančin, kot so bile v starih prostorih. Tudi jaz sem se veselil novih prostorov predvsem zaradi klančin, ker vas ni bilo več potrebno voziti po klančinah in posebno še v zimskem času, ko je bilo treba klančino očistiti snega.

Ker je bil vaš kombi že zelo star in je imel prevoženih veliko kilometrov, sem si poleg članov tudi jaz želel novo vozilo. Ker osebno poznam direktorja A2S, sem ga vprašal, če bi sodeloval pri zbiranju sredstev in menjavi vozila. Potrdil mi je sodelovanje in zato sem ga spoznal z Janezom. Nadaljnje sodelovanje podjetja A2S, Davida Razborška, Barbare Slaček in Janeza Hudeja pri zbiranju sredstev za novi kombi pa vam je tako poznano. S pomočjo medijev in plakatov smo nabirali sredstva za kombi.

Tu Vam lahko zaupam neki dogodek, ki se mi je pripetil. Pri vračanju iz Dobovca me je v Rogatcu ustavil policist. Po pregledu dokumentov me je vprašal, če vem zakaj me je ustavil. Odgovoril sem, da ne, ker nisem naredil nobenega prekrška. Rekel je, da zato, ker ga zanima kdaj bomo dobili novi kombi. Rekel sem mu, da v parih dneh, kar se je potem res zgodilo. Dobili smo ga čez dva dni.

Moram pa tudi poudariti, da včasih ni bilo lahko z vami, ker je marsikateri član občutljiv in sem moral zelo paziti kaj sem rekel oziroma kaj sem naredil. Seveda pa takih na srečo ni veliko med vami.

Zelo veliko pa mi je pomenilo, da smo se dobro razumeli z vodilnimi v društvu, posebno z Hudej Janezom. Tu bi še omenil Gordano, Mirka, Mladena, Dorico, Franca in Barbaro. Omeniti moram še tudi Miksa, Trogarja, Flereta, Povšeta, Danico in Frido. Seveda pa tudi vse ostale. Z dobrim vodstvom ste v društvu dosegli cilje, ki ste si jih zadali, kot so novi prostori, nov kombi in bivaljni kontejner v Ankaranu.

Zelo bom pogrešal, oziroma že pogrešam, čas med vami, zaradi dobrih odnosov med nami, potepanj po Sloveniji in časa v Semiču in Pacugu.

Na koncu naj vam zaželim, da bi še dolgo živeli v dobri harmoniji v društvu. Ker vam je usoda marsikaj zaradi nesreče ali bolezni vzela in prikrajšala, si prizadevajte z dobrimi odnosi in prijateljstvom v društvu sami olajšati in popestriti svoje že tako kruto življenje.

Upam, da bomo še naprej ostali prijatelji in si želim, da, če me potrebujete, da me pokličete za pomoč kolikor bo v moji moči. Želim Vam uspešno, srečno in zadovoljno Novo leto 2011!

Hvala vam!

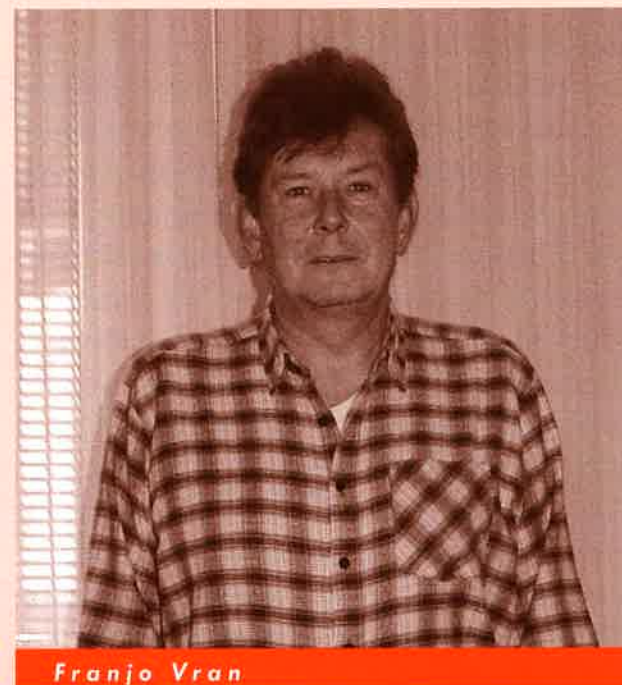
Dominik Amon

Novi spremljevalec Franjo Vran se predstavlja

Ko se ena vrata zaprejo, se nova odprejo... kot rečeno, smo v juliju ostali brez našega Dominika in tako je delovno mesto spremljevalca bilo potrebno zapolniti. Iz Zavoda RS za zaposlovanje so na društvo napotili kar nekaj potencialnih kandidatov, mi pa smo se, po izvedenih razgovorih, odločili za gospoda Franja. Izrekamo mu prisrčno dobrodošlico, v upanju, da se bo v naši sredini dobro počutil. Dovolite, da se vam v nadaljevanju predstavi kar sam.

Moje ime je Franjo Vran, rojen sem 11. novembra v Celju. Stanujem na Hudinji, oddaljen od društva komaj kakšnih štiristo metrov. Po poklicu sem sicer zlatar, izučen v Zlatarni Celje leta 1976. Kasneje sem uspešno opravil šolanje za peto stopnjo izobrazbe, ker mi je prineslo napredovanje v mojem poklicu. Žal pa se je Zlatarna leta 1997 znašla v stečajju in tako tudi jaz na Zavodu za zaposlovanje. Razen v Zlatarni, sem delal še v Zlatarstvu Kragolnik in v grafičnem podjetju Cetus Celje. Bil sem tudi v rezervnem sestavu policije in sodeloval v osamosvojitveni vojni leta 1991, kjer sem pridobil status vojnega veterana.

Moj velik hobi je ribolov. Od leta 1981 sem član ribiške družine Celje in vseskozi aktiven v gospodarski komisiji, nekaj časa nazaj tudi v tekmovalni. Rad spremljam šport in znanstvene oddaje, najbolj pa me zanima astronomija

Franjo Vran

in vse, kar se tiče veselja. Rad hodim tudi v naravo, predvsem na dolge sprehode.

V ribičiji sem se tudi srečal z invalidi in tako tudi spoznal v znatnem delu vaš način življenja, tako da sem k vam že prišel malo poučen, kako na primer voziti ali zložiti voziček in pomagati v avto ipd.. Res pa je, da se je treba sedaj v društvu naučiti to delati za vsakega posameznika po-

sebej, saj imate različne vozičke. Upam, da mi boste člani za kakšno nerodnost oprostili.

Sicer sem v Društvu paraplegikov jugozahodne Štajerske zaposlen preko javnih del od 1. oktobra 2010. Izbran sem bil izmed devetih kandidatov za to delo. Zelo sem bil vesel, ker je vodstvo društva izbralo ravno mene. Zato sem bom skušal oddolžiti z vestnim delom, da boste za mano zadovoljni tako nadrejeni, kot tudi vsi člani društva. V društvu opravljam spremstva pri prevozih članov za vaše aktivnosti (šah, kegljanje, ženske aktivnosti, košarka...) prevoze v ustanove za rehabilitacijo, prevoz tehničnih sredstev članov društva (popravila, nabava novih ipd.). V največje veselje mi je voziti člane na tekmovanja. Seveda je pri mojem delu potrebno spoznati člane in tudi to kdo je kje doma. To je bil na začetku moj največji strah, ki pa je iz dneva v dan bil manjši, ko sem začel spoznavati člane in vaše lokacije, seveda na začetku s pomočjo kolega predhodnika Dominika, ki mi je dal veliko koristnih napotkov, za kar sem mu zelo hvaležen. Vožnje s kombijem sem se, po moji oceni, dobro privadil, tako, da imam sedaj čuden občutek, ko se usedem v lastno vozilo. Nasploh me delo s člani veseli in mislim, da se vzajemno dobro razumemo, kot tudi z nadrejenimi. Pretežko mi ni nič, želim si pa, da bi bila zima čim bolj prizanesljiva za vse voznike.

Za konec bi se rad zahvalil vsem članom za zaupanje, tudi tistim, ki se še ne poznamo. Trudil in zalagal se bom po svojih najboljših močeh, da boste z mano zadovoljni in seveda, kar je najvažnejše varni.

Franjo Vran

Vesna Novak - moje delovno usposabljanje na društvu

Vesna Novak

»Moja vizija dela na društvu ni samo to, kar sem do sedaj počela, ampak tudi pomoč članom društva, ki doživljajo različne socialne, duševne, ekonomske, zdravstvene in druge stiske. Pa tudi pomoč pri vključevanju v aktivnosti društva, še posebej novim članom.«

Sem članica Društva paraplegikov jugozahodne štajerske, že skoraj dve leti pa tudi živim v Celju. Članica sem

postala po prometni nesreči, v kateri sem si poškodovala vratno hrbtenico ki mi je pustila trajne posledice - paraparezo. Pred poškodbo sem študirala na Pedagoški fakulteti v Mariboru, smer predšolska vzgoja. Zaradi posledic, ki mi jih je pustila poškodba, sem se morala odločiti za drug poklic, ker prejšnjega nebi zmogla opravljati. Vpisala sem se na Fakulteto za socialno delo in aprila letos tam tudi diplomirala ter si pridobila naziv diplomirana socialna delavka. S tem pa se je moja poklicna pot šele začela, saj si moram pridobiti še ogromno znanja in delovnih izkušenj na konkretnem delovnem mestu. Zaradi tega sem se odločila, da se vključim v proces zaposlitvene rehabilitacije, ki nam kot invalidnim osebam, tudi pripada. Predhodno pa mora upravičenost do te storitve seveda odobriti komisija Zavoda RS za zaposlovanje.

Na kratko naj predstavim, kaj to socialno delo sploh je?

Blaž Mesec(2006) opisuje definicijo socialnega dela takole: "Socialno delo je stroka, katere naloga je pomoč konkretnim osebam, posameznikom, skupinam in skupnostim pri reševanju socialnih problemskih situacij in družbenem vključevanju, da bi lahko zadovoljevali osnovne potrebe primerno kulturi, v kateri živijo, in primerno obi-

čajni kakovosti življenja. (Pri opravljanju te naloge stroka spoštuje avtonomijo uporabnikov, se opira na njihove vire samopomoči in solidarnosti in usklajuje potrebe njih in njihovega družbenega okolja.) Socialno delo je hkrati tudi veda o tej strokovni dejavnosti kot tudi o neformalni pomoči in solidarnosti ter okoliščinah, v katerih se odvijajo. Socialno delo kot stroko in kot vedo usmerjajo vrednote svetovnega etosa."

Moje delovno, oziroma poklicno, usposabljanje za poklic socialne delavke se je pričelo na Društvu paraplegikov jugozahodne Štajerske, kmalu za tem, ko sem diplomirala. Pred tem sem bila že skoraj leto dni prijavljena na Zavodu RS za zaposlovanje, kjer so me na mojo željo vključili v proces zaposlitvene rehabilitacije. Iz Zavoda so me poslali na poklicno usposabljanje podjetju Racio d.o.o. z zaposlitvenim načrtom, vendar je vse skupaj trajalo še nekaj mesecev. Ko sem končno bila sprejeta v program zaposlitvene rehabilitacije sem morala najprej izpolniti vprašalnik, ki je povpraševal po mojih interesih in znanjih, da bi mi potem lažje poiskali primerno delo, primerno moji izobrazbi. To pa še ni bilo vse. Pri njih me je pregledal še zdravnik, ki je ocenil moje delovne zmožnosti, glede na mojo poškodbo in pa psihologinja, ki je po opravljenih psiholoških testih ocenila moje psihično stanje v smislu tega, na katerem področju sem boljša ali slabša. Vsakemu posamezniku ene stvari bolj ležijo od drugih. Ko sem opravila vse te preglede smo končno prišli do vprašanja, kje bi bilo zame možno najti v tem času zaposlitev in kje bi bilo najbolj primerno. Na Racio so mi predlagali, da bi mogoče poskusila s štirinajst dnevnim delovnim preizkusom na našem dru-

štvu. Povprašali so na društvu, kjer so mi dali možnost, da opravim ta delovni poizkus. Ta čas je bil hitro mimo in v okviru zaposlitvene rehabilitacije je sledila storitev poklicno usposabljanje na konkretnem delovnem mestu, kot pravijo. Ker sem že opravila delovni preizkus na društvu, so mi odgovorni dali še možnost, da pri njih opravim še to storitev. Moje poklicno usposabljanje na društvu naj bi trajalo šest mesecev, ki se bo konec leta tudi izteklo.

V času mojega delovnega usposabljanja sem se marsikaj naučila. Spoznala sem veliko članov društva in drugih ljudi. Ko sem prišla na društvo nisem veliko vedela o društvu in kakšne aktivnosti se vse odvijajo v okviru društva. Moje delo na društvu se je začelo s čisto osnovnimi administrativnimi deli, kot so razvrščanje različnih dokumentov v mape, fotokopiranje, izpolnjevanje različnih obrazcev, prejemanje in razvrščanje pošte, informiranje članov preko telefona o določenih aktivnostih, ... Kasneje, ko sem bolje spoznala društvo in posebne socialne programe, sem ugotovila, da delo na društvu ni samo to kar sem naštela zgoraj. Je precej veliko dela, ki se na zunaj ne opazi. S pomočjo moje mentorice Barbare S in predsednika društva sem prešla tudi na zahtevnejša dela v društvu. Z njuno pomočjo in podporo sem se preizkusila tudi pri pisanju evalvacij in raznih poročil za razpise. V tem času sem bila tudi na nekaj izobraževanjih in strokovnem posvetu.

Moja vizija dela na društvu ni samo to, kar sem do sedaj počela, ampak tudi pomoč članom društva, ki doživljajo različne socialne, duševne, ekonomske, zdravstvene in druge stiske. Pa tudi pomoč pri vključevanju v aktivnosti društva, še posebej novim članom. Sicer pa menim, da mi

je dosedanje delo samo pokazalo, kaj bom počela v prihodnje na društvu. Vse je novo in vse mi predstavlja nov izziv. Sicer pa si v prihajajočem letu želim opraviti tudi strokovni izpit iz socialnega varstva pri Socialni zbornici Slovenije, da bo moje bodoče delo lažje in bolj kompetentno.

S svojo mentorico in nadrejenimi se dobro razumem in se zaradi tega tudi dobro počutim na delovnem mestu. Kritike v zvezi z delom jemljem od svojih nadrejenih ali kogarkoli drugega, kot nekaj pozitivnega in so dobrodošle, saj lahko zaradi tega svoje delo izboljšam. Tudi s člani društva se dobro razumem in do sedaj nisem imela negativnih izkušenj, vsaj z moje strani ne, ker me delo s člani veseli. Najtežje od vsega na društvu pa mi je bilo pisanje razpisov, ker je to zame čisto novo področje in o tem nisem vedela ničesar.

Moje delovno usposabljanje se na društvu počasi izteka in v najslabšem primeru si bom morala poiskati novo delovno okolje oziroma zaposlitev. Moram pa povedati, da sem rada in z veseljem delala na društvu in bila v pomoč članom, ker sem se počutila dobro in sprejeto. Delo na društvu mi je spremenilo življenje, ker je to moje prvo delovno okolje in ker sem bila pred tem dve leti doma in monotonost in dolgočasje sta me počasi že spravljala ob živce, saj sem rada aktivna.

Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem, ki so me sprejeli in mi dali priložnost. Z veseljem bom društvu v pomoč še v prihodnje.

V Ankaranu smo že dopustovali

Od zamisli, da bi nekje ob morju postavili bivalno enoto, pa do njene realizacije je minilo relativno malo časa. V lanskem letu so se začeli bolj resni pogovori, da nabavimo bivalni kontejner in ga postavimo v Adria kampu v Ankaranu. Vodenje tega projekta je prevzel Janez Hudej. Po ogledu in dogovoru o lokaciji v kampu so se začeli pogovori o izdelavi kontejnerja v podjetju Arccont d.d. iz Gornje Radgone.

Krasen razgled na morje

Še preden se je začela koledarska pomlad so v Ankaranu stekla zemeljska dela za postavitev bivalne enote. Tri dni pred najlepšim letnim časom je bila bivalna enota pripeljana in postavljena v kampu Adria. Potem pa jo je bilo potrebno opremiti tako, da je ostalo čim več prostora za čim lažje gibanje fizično najtežje prizadetih članov (tetraplegikov). Bivalna enota ima glavni prostor v katerem je mini kuhinja in tri postelje, potem ima kopalnico s tušem, ter sobo za nego

v kateri je električna postelja ter dvigalo. Pred bivalno enoto pa je lepa terasa s pogledom na morje.

Ko je bila bivalna enota s pomočjo številnih donatorjev v finančni in materialni obliki pripravljena do te mere, da bo lahko v kratkem sprejela prve goste se, je izvedel razpis za letovanje. Glede na to, da je bil to prvi razpis je bil lep odziv, prispelo je sedemnajst prijav. Nato se je sestala tričlanska komisija, ki je določila termine glede na prijavo in željo posameznika. Ko je bil narejen

Prilagojena negovalna soba

razpored je kazalo, da bo objekt zaseden od polovice junija pa vse tja do zaprtja kampa. Toda prišlo je do kar nekaj odpovedi za katere pa vedno ni bilo možno najti zamenjave. Tako da je to sezono letovalo štirinajst članov. Vsi, ki smo letovali, smo izpolnili anonimno anketo in

Zunanji izgled

Lična kuhinja

vpisali svoje opazke v zvezek. Po pregledu anket in vtisov je bilo videti, da je večina zadovoljna, razen nekoga, ki pa je očitno pričakoval preveč. Moram še dodati, da pa je večina izrazila željo, da se napravi nadstrešek nad teraso. Upam da nam bo tudi to uspelo do naslednje sezone, če bo le.... Naj dodam, da se je ob koncu meseca julija namestila še klima naprava, ter senčnik, ki pokrije velik del terase. S tem so se še izboljšali pogoji bivanja v hiški. Mislim, da je bilo to leto za kar nekaj članov posebno, saj so po daljšem času zamenjali domače okolje za obmorsko.

V začetku oktobra pa smo zaključili za letos, pospravili okolico in temeljito očistili notranje prostore v upanju, da bo prihodnje leto hiška zasedena skozi vso sezono. Zato vabljeni vsi, da se prijavite na razpis za letovanje, ki bo predvidoma v mesecu marcu prihodnje leto.

Ivenčnik Franc

Strokovni posvet v Žalcu

V Svetovalnem središču Žalec (ISIO), ki od septembra 2001 dalje deluje pod okriljem UPI- Ljudske univerze, so programi namenjeni vsem odraslim prebivalcem regije.

Njihova osnovna dejavnost središča je:

- pomoč pri odločanju za izobraževanje,
- pomoč pri načrtovanju in organizaciji učenja med potekom izobraževanja,
- pomoč pri načrtovanju vseh nadaljnjih poti učenja in razvoja kariere.

Strokovni posvet v Žalcu

Vsako leto informacije in nasvet poišče okrog 1.500 različnih posameznikov, ki se vključujejo bodisi v kakšno formalno ali neformalno izobraževanje oziroma usposabljanje, bodisi se jim je na tej poti kaj zalomilo ali pa potrebujejo kakšno dodatno vzpodbudo. Vse njihove storitve so brezplačne, ker dejavnost sofinancirata Evropski socialni sklad in Ministrstvo RS za šolstvo in šport.

Novembra letos so organizirali strokovni posvet z naslovom »Dostopnost do vseživljenjskega učenja in svetovanja za ranljive skupine«, na sedežu UPI-ljudske univerze v Žalcu. Na posvet so bili povabljeni različni predstavniki (Zavoda RS za zaposlovanje, CSD-jev, lokalnih oblasti, lokalne izobraževalne oblasti, Racio,...) in predstavniki vseh ranljivih skupin in ker je bilo povabljen tudi naše društvo, sem se ga, v sklopu svojega usposabljanja, udeležila tudi sama.

Strokovni posvet je namenil največ pozornosti ranljivim ciljnim skupinam, kot so starejši nad 45 let, migrantom, gluhih in naglušnim, slepim in slabovidnim ter seveda tudi gibalno oviranim osebam. Na posvetu so spregovorili tisti, različni strokovnjaki, ki v lokalni skupnosti delujejo na tem področju.

V uvodnem govoru nas je nagovorila Franja Centrih, direktorica UPI – ljudske univerze Žalec. O Evropskem letu boja proti revščini in socialni izključenosti je

spregovorila Neža Prah, ambasadorica Evropskega leta 2010. O učenju in izobraževanju migrantov nas je opozorila na težave in stiske migrantov preko svoje osebne izkušnje Vera Haliti, ki je sodna tolmačka za albanski jezik. O težavah pri učenju in izobraževanju pri ljudeh s posebnimi potrebami pa je spregovorila Katja Ašenberger, podpredsednica Odbora za naglušne pri Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije. Svojo osebno izkušnjo pa nam je v zvezi z vključitvijo v vseživljenjsko izobraževanje na preprost način povedal tudi gospod Jože Bunderla, predstavnik učečih se odraslih.

Po tem, ko so nas nagovorili vsi strokovnjaki, smo se vsi sodelujoči razdelili v delovne skupine z namenom, da smo si izmenjali izkušnje, se poučili o primerih dobrih praks v okolju in si zastavili kakšne skupne aktivnosti ali cilje za v naprej.

Osebno sem izpostavila največjo oviro pri dostopnosti ljudem v samo ustanovo, že ob samem prihodu v ustanovo, saj se je posvet odvijal v prvem nadstropju, do koder je vodilo cel kup stopnic. V skupini sem spregovorila tudi nekaj o svoji izkušnji glede težav, s katerimi sem se srečevala v času študija, kot gibalno ovirana oseba in seveda tudi o tem, kaj mi je bilo v pomoč in podpora. Ker je UPI- ljudska univerza v Žalcu nedostopna našim članom, pa sem jim predlagala, da jim v okviru zainteresiranosti naših članov za določena izobraževanja, ponudimo v uporabo naše društvene prostore.

Vesna Novak

Dopisniki regijskih društev za Paraplegik

V prostorih Zveze paraplegikov Slovenije v Ljubljani je v ponedeljek 15.11.2010 potekala I. novinarska delavnica namenjena dopisnikom regijskih društev, katere sem se udeležil namesto naše dopisnice Barbare Slaček.

Delavnico je vodila izkušena novinarka radija in televizije, z več kot tridesetletnimi izkušnjami, Jasna Tepina. Seznanila nas je s tehniko pravilnega oblikovanja člankov: kaj vse mora vsebovati pravilno napisan članek, kot tudi z drugimi oblikami novinarske zvrsti: intervju, reportaža, potopis... V drugem delu je delavnica potekala po skupinah, kjer smo poskusili pravilno

napisati članek in upoštevati vse elemente, ki jih mora vsebovati: kdo, kje, kaj, kdaj, kako, zakaj.

Pridobljeno znanje nam bo koristilo pri pisanju različnih prispevkov v reviji Paraplegik, lokalnih glasilih in elektronskem mediju. Delavnice so se udeležili prav vsi dopisniki regijskih društev tako, da bodo prispevki v bodoče še bolj barviti. Za dobro napisan prispevek pa ne smemo pozabiti, da šteje samo delo in še enkrat delo, kar je že v uvodu poudarila nadvse prijazna predavateljica.

Peter Planinšek

Dopisniki regijskih
društev za
Paraplegik

Socialno delo

V letošnjem letu smo se socialni poverjeniki srečali na dveh posvetih. Na drugem se nam je pridružila naša nova socialna poverjenica in socialna delavka Vesna Novak, ki je v okviru svojega dela pri društvu, letos že opravila kar nekaj socialnih obiskov članov. Razlog, zakaj smo se podvzivali in opravili večje število obiskov na domu, kot je to bila praksa preteklih let, je izvedba vprašalnika Zveze paraplegikov Slovenije. S podatki, ki jih bo Zveza pridobila, se bo postavila nova baza podatkov članstva. Baza se nahaja v programski obliki, njen skrbnik, pa bo v celoti Zveza. Zaščiten je z Zakonom o varstvu podatkov in seveda temu namenjenim Pravilnikom, ki je bil v letošnjem letu sprejet na Skupščini

Najmlajši član pri izpolnjevanju vprašalnika

Zveze, zato so tudi vsi poverjeniki morali podpisati izjave oz. pogodbe o varovanju pridobljenih podatkov. Kot rečeno, se bodo vsi podatki prepisali v elektronsko obliko, pisni vprašalniki pa se bodo arhivirali v varovane prostore na Zvezi paraplegikov v Ljubljani. Veliko večino članstva našega društva je že bila obiskana, nekaj pa vas lahko pričakuje klic in obisk socialnega poverjenika v bližnji prihodnosti.

Obiskali smo tudi nekaj članov v bolnišnicah, tudi na Ptuju in v Ljubljanskem kliničnem centru. Žal vas je bilo kar nekaj takih, ki ste se zdravili na infekcijskem oddelku celjske bolnišnice, kamor pa obiski niso bili dovoljeni. Nemalokrat smo imeli tudi smolo, saj smo za vaše bolnišnično zdravljenje izvedeli šele, ko ste bili že odpuščeni v domačo oskrbo. Zato vas prosimo, da če vas zdravje pusti na cedilu, da nas o tem obvestite, da vam lahko pridemo skrajšati kakšno urico. Vsekakor pa upamo, da bo takšnih dogodkov čim manj in vam želimo obilo zdravja.

Glede na pretekla leta smo v letu 2010 zaznali zmanjšan porast članstva. Trenutno šteje društvo 135 članov, za razliko od lanskega decembra, ko nas je bilo 137. Dva člana sta se preselila in se tudi uradno prepisala v Društvo paraplegikov Prekmurja in Prlekije, ena članica je preminula, včlanili pa smo prav tako samo eno članico.

Iz finančnega vidika pa je bilo leto 2010 eno tistih prelomnih, saj smo članom pomagali z znatno višjimi sredstvi, kot v preteklih letih. Tak porast vlog za socialno pomoč je bilo zaznati, s strani naših članov, tudi pri Zvezi paraplegikov. Žal je vse to le odraz slabega pokojninskega in socialnega stanja v državi. Nekaj članov je utrpelo škodo v poletnih ujmah, še vedno pa nestrpnost čakamo na potrditev Zakona

o izenačevanju možnosti invalidov, kateremu pa po zadnjem branju, kot slišimo iz obveščenih virov, ne kaže dobro. Vseeno držimo pesti, da bo zakon sprejet, saj bi znalo do njegove dejanske veljave preteči še nekaj vode. Za vse tiste, ki morda ne veste, to je tisti zakon s katerim bomo pridobili pravico do delnega pokritja stroškov pri prilagoditvi vozil.

Barbara Slaček

Osmrtnica ✂

Je čas, ki daje,
je čas, ki vzame.
Pravijo, je čas,
ki celi rane.
Je tudi čas, ki nikdar ne mine,
ko se zasanjaš v spomine.

V letošnjem letu nas je zapustila:

Ivana Roštohar

Rojena 7.4.1937

Nadzorni odbor

Nadzorni odbor društva se je v letošnjem letu sestal enkrat. Pregledali smo materialno in finančno poslovanje društva, zapisnik pa podali v potrditev občnemu zboru. Sam sem se, kot predsednik nadzornega odbora, redno udeleževal sej upravnega odbora.

V mesecu oktobru je Zveza paraplegikov Slovenije organizirala koristen posvet za predsednike in namestnike nadzornih odborov regijskih društev, katerega sem se tudi udeležil. Bilo je govora o Zakonu o društvu ter nalogah nadzornega odbora, glede na poslovanje po Računovodskih standardih RS. Najbolj pa je bila izpostavljena vloga nadzornega odbora v društvih. Dobili smo veliko koristnih informacij, kako naj poteka delo nadzornega odbora, kako naj bi bil sestavljen zapisnik. Posvet je pripravila ga. Cvetka Perme, računovodkinja Zveze paraplegikov, posvetu pa je prisostvoval tudi predsednik Zveze, Dane Kastelic.

Menim, da je bil ta izobraževalni posvet zelo koristen, saj smo izvedeli stvari, ki nam bodo v pomoč pri nadaljnjem delu.

Vedno večja birokratizacija dela bo v prihodnje, tudi od nadzornega odbora zahtevala, da se sestane večkrat letno, saj smo ugotovili, da je na eni seji odbora letno skoraj nemogoče obdelati in preveriti toliko podatkov. Tako bomo lahko zagotavljali ažurnost dela in sprotno odpravo morebitnih napak.

Ivenčnik Franc

Arhitekturne ovire v Občini Šentjur

Na Fakulteti za gradbeništvo Univerze v Mariboru se v okviru študijskega programa »PROMETNO INŽENERTVO« že vrsto let trudijo, da njihovim študentom, poleg teoretičnih vsebin, posredujejo tudi čim več praktičnega znanja in izkušenj z razreševanjem realnih problemov iz prakse. V tem smislu so tudi v študijskem letu 2009/2010 pri predmetu Dinamika prometnih tokov, s študenti 2. letnika visoko-strokovne smeri iz Celja obravnavali infrastrukturne ovire za funkcionalno ovirane ljudi na območju Občine Šentjur.

Na pobudo Janeza Hudeja, predsednika Društva paraplegikov Jugozahodne Štajerske (DPJZŠ), so s študenti na ožjem območju Občine Šentjur obravnavali infrastrukturne ovire, ki funkcionalno oviranim osebam onemogočajo normalno gibanje in vključitev v promet (prehodi za pešce in hodniki za pešce oz. pločniki z deniveliranimi robniki brez ustreznih klančin).

Iskanje ustrežnejših in strokovno pravih rešitev je bil osnovni cilj, ki so ga zasledovali študenti. Naslednji cilj je bil doseči čim večjo uporabnost njihovega izdelka (seminarske naloge). Glede na to, da je skorajda vsak poseg v prostor in cestno infrastrukturo povezan s pridobitvijo določenih soglasij in je za le-te potrebna ustrezna projektna dokumentacija so s študenti pristopili k izdelavi seminarske naloge po vzoru izdelave Idejnih zasnov (IDZ). Idejne zasnove vključujejo načrt obsto-

ječega stanja, načrt predlaganih rešitev in okvirni popis predvidenih del in stroškov.

Verjamejo, da bodo številne informacije, predvsem za lokalno skupnost, zanimive in koristne, kljub temu pa velja opozoriti, da gre za izdelek študentov 2. letnika z omejeno količino ur pri tem predmetu.

mag. Sebastian Toplak, mentor naloge in predavatelj na mariborski Univerzi je povedal:

„V Sloveniji je namreč še vedno moč opaziti številne infrastrukturne ovire, ki funkcionalno oviranim osebam zelo otežijo oz. pogosto celo onemogočijo normalno gibanje in varno vključitev v promet. Med takšnimi ovirami so zagotovo na prvem mestu dvignjeni oz. denivelirani obcestni robniki, preozki pločniki, stopnice brez klančin, neustrezne klančine (prestrme ali preozke), ipd. Številna, predvsem večja mesta, so pristopila k odpravi navedenih ovir, kar je vsekakor pozdravno, vendar je ob tem potrebno povedati, da gre pogosto za minimalistične rešitve, ki sicer ustrezajo minimalnim kriterijem, ki jih predpisuje zakonodaja npr. minimalna širina klančine 1,0 m (Pravilnik o projektiranju cest Ur.l. RS št. 91/2005) ali 0,9m (Pravilnik o zahtevah za zagotavljanje neoviranega dostopa, vstopa in uporabe objektov v javni rabi ter večstanovanjskih stavb, Ur.l. RS št. 97/2003), vendar iz uporabniškega vidika pogosto niso dovolj »udobne« in uporabne. Pri nas se tako

pri prehodih za pešce še vedno izvajajo poglobitve robnikov le na minimalni širini 1m, namesto, da bi tako kot v tujini le-tega poglobili na celotni širini prehoda za pešce. Takšna rešitev ni ne vem koliko dražja, zagotavlja pa večjo varnost in udobnost za vse skupine pešcev pri čemer je potrebno imeti v mislih predvsem starejše in otroke. V tujini so to že zdavnaj spoznali in zato so robniki poglobljeni na celotni širini prehoda za pešce in tudi sicer se v mestih skušajo čim bolj izogibati višinskim razlikam med posameznimi prometnimi ali javnimi površinami. Pogosto se držijo načela od 0 do maksimalno 3 cm višinskih razlik med posameznimi površinami.«

Primer minimalne poglobitve robnika v Sloveniji:

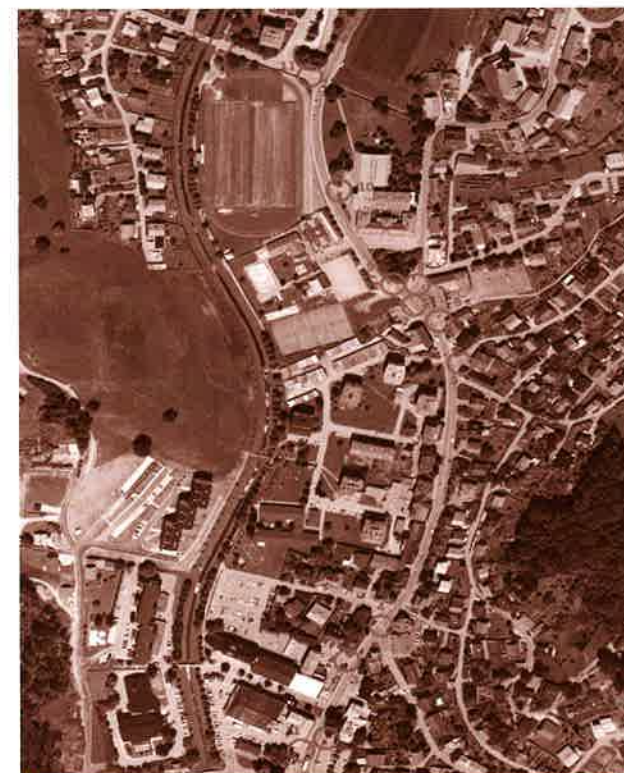
Običajne rešitve v tujini:

Iskreno se zahvaljujemo Občini Šentjur, ki je izkazala interes in odobrila izvedbo seminarских vaj na območju občine. Zahvala g. Janezu Hudeju in g. Đurkasu (DPJZŠ) za posredovanje ustreznih podatkov in sodelovanje pri terenskem ogledu. Prav tako se zahvaljujemo g. Marko Goričanu in g. Antonu Ocvirku iz Oddelka za prostorsko načrtovanje in varstvo okolja Občine Šentjur oz. iz Geodetske uprave Celje, za posredovanje geografskih podlag.

*viš. pred. mag.
Sebastian TOPLAK*

Sprejem pri gospodu županu mag. Marku Diaciju in predstavitev seminarske naloge na Občini Šentjur

14. predstavljenih kritičnih točk v Šentjurju

Nalogo, ki so jo izdelali študentje pod mentorstvom mag. Sebastiana Toplaka smo predstavili na občini sami. V polurnem druženju z gospodom županom mag. Markom Diacijem in vodjo oddelka za Družbene dejavnosti gospo Judito Methans Šarlah, smo predsta-

Srečanje z županom Šentjurja

vili društvo, programe ter aktivnosti društva, člane, ki so doma iz občine Šentjur ter seveda seminarsko nalogo študentov. Gospod župan je pozorno spremljal naše predstavitve. Bil je navdušen nad prikazanim, ter izrekel obžalovanje, da nima več časa za druženje z nami. Obljubil je, da bodo storili vse, da bi zelo slikovito prikazane arhitekturne ovire v najkrajšem možnem času tudi odpravili.

Tudi gospa Judita je bila presenečena nad številnimi aktivnostmi, ki jih izvajamo v društvu in izrazila podporo delovanju našemu društvu.

Zahvaljujemo se gospodu županu za sprejem in podporo. Zahvaljujemo pa se tudi gospodu mag. Sebastianu Toplaku za to, da je prisluhnil potrebam naših članov, odobril izdelavo seminarske naloge ter predstavitev ovir, ki funkcionalno oviranim osebam onemogočajo neovirano gibanje.

Janez Hudej

Intervju z županom Občine Šentjur, mag. Markom Diacijem

Po štiriletnem mandatnem obdobju, so se letos ponovno odvile lokalne volitve za županska mesta in mesta v občinskih svetih. V naši matični občini Celje, po pričakovanju, ni prišlo do sprememb, so se pa spremembe zgodile v nekaterih drugih občinah, v katerih deluje naše društvo. Med drugimi tudi v Občini Šentjur. Članstvo se je tam v zadnjih letih zelo povečalo, vodstvo občinske uprave pa v preteklosti žal ni pokazalo pretiranega zanimanja za potrebe svojih gibalno oviranih občanov. Zato smo potrkali na vrata novega vodstva in bili zelo lepo sprejeti, kot ste lahko že prebrali v članku o arhitekturnih ovirah. Župan občine, mag. Marko Diaci pa je prijazno privolil tudi v krajši intervju.

Naj vam najprej, v imenu Društva paraplegikov Jugozahodne štajerske, predsednika Janeza Hudeja in seveda v svojem imenu, iskreno čestitamo ob izvolitvi za župana Občine Šentjur. Kot ste že seznanjeni, Društvo paraplegikov vsako leto izda glasilo »KORAK naprej«. Zaradi nenadnega povečanja članov iz vaše regije smo se odločili, da v tokratni številki glasila predstavimo tem članom njihovega novoizvoljene-

mag. Marko Diaci

ga predstavnika. V nadaljevanju vam zastavljam nekaj splošnih vprašanj, ki se nanašajo predvsem na invalidsko varstvo v občini in s tem povezanimi programi.

Kaj bo tisto vodilo, moto, ki vas bo vodilo pri vašem delu v tem mandatu?

Vodilo pri mojem delu je naslednja misel: »Problem ni v problemu, ampak v našem odnosu do problema.«

Imate kakšne posebne načrte in ali so del vašega programa tudi kakšne spremembe na področju socialnega in invalidskega varstva v občini?

Eno pomembnejših področij družbenih dejavnosti je področje zagotavljanja socialnega in invalidskega varstva v občini. V prihodnosti bomo na občini namenili več aktivnosti na tem področju. Poleg zakonskih obveznostih, ki jih moramo izvajati bomo to področje vzpodbujali in razvijali preko javnih razpisov, ki bodo vzpodbujali razvoj socialnega in invalidskega varstva v občini.

V kolikšni meri ste seznanjeni s problematiko pridobivanja medicinskih pripomočkov za invalidne osebe in problematiko dostopnosti grajenega okolja v Občini Šentjur?

S problematiko pridobivanja medicinskih pripomočkov sem seznanjen in se bom kot župan v skla-

du s svojimi pooblastili zavzemal, da bi bilo to področje bolj prijazno za invalidne osebe. Zavedam se tudi, da vso grajeno okolje v občini ni prijazno za invalidne osebe, predvsem ko govorimo o starejših javnih objektih, prometnih površinah itd.

Kaj predvidevate izboljšati na področju grajenega okolja in ureditve pešpoti, da bodo dostopnejše za osebe na invalidskih vozičkih?

Na področju že zgrajenega okolja se bom zavzemal, da bi se čim prej odpravile arhitekturne ovire za invalidne osebe. Pri vseh novih izgradnjah oz. posodobitvah pa bomo v skladu z zakonodajo odpravljali arhitekturne ovire.

Imate v mislih mogoče že kakšno konkretno lokacijo, ki je prioritetnega pomena?

Prioritetnega pomena je prav gotovo zagotoviti vstop invalidnim osebam v našo - občinsko stavbo. Zavedam se, da ima vsak občan oz. državljan pravico, da samostojno vstopa v javno stavbo, saj tako lahko sam uredi zadeve, ki jih ima namen.

Pri našem delu se srečujemo tudi s člani, ki so telesno zelo prizadeti - tetraplegiki. Zanje poskušamo v največji meri zagotavljati pomoč preko programa osebne asistence ZRSZ. Ali se lahko

v prihodnje Društvo zanese tudi na tovrstno finančno pomoč s strani Občine Šentjur?

Na Občini si bomo prizadevali, da bomo tovrstne programe podpirali v skladu s proračunskimi zmoglostmi. Zavedamo se, da so telesno zelo prizadeti ljudje prikrajšani za marsikatero aktivnosti, ki so na voljo ostalim. Zato so takšni programi, kot je pomoč preko programa osebne asistence ZRSZ, nujno potrebni.

Mogoče za konec še sporočilo občanom, še posebno vsem invalidnim in pomoči potrebnim osebam v Občini.

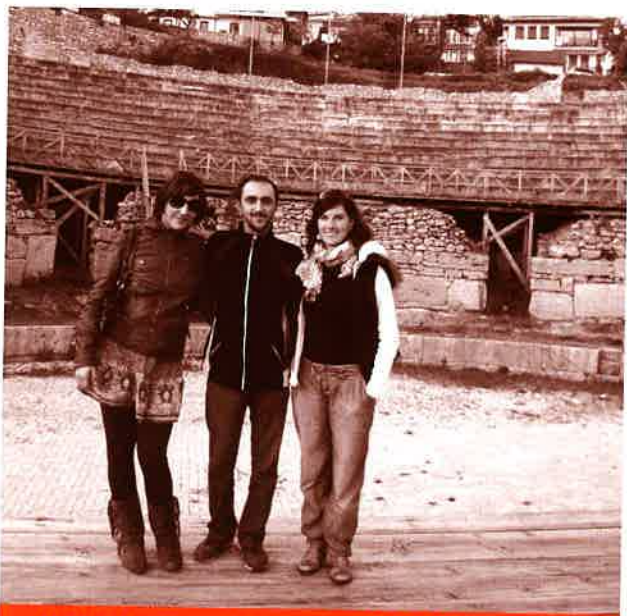
Društvu Paraplegikov jugozahodne štajerske čestitam za dosedanje delo ter vam želim še naprej veliko uspehov. Predvsem pa želim dobro sodelovanje oz. delovanje naših občanov v društvu. Na Občini si bomo prizadevali, da se bodo invalidne in pomoči potrebne osebe vključevale v našo družbo oz. okolje.

Za sodelovanje se vam najlepše zahvaljujemo in vam želimo veliko poslovnih in osebnih uspehov.

Barbara Slaček

Še vedno vozim – vendar ne hodim se odpira navzven, izven meja Slovenije

Društvo paraplegikov JZ Štajerske in Zavod VOZIM, ki sta nosilca projekta Še vedno vozim – vendar ne hodim, uspešno zaključujeta še eno koledarsko leto, pohvalijo pa se lahko številnimi izpeljanimi projekti in ambicioznimi načrti za prihodnost. V letošnjem letu smo tako aktivirali več novih članov, ki so že opravili svoje

Makedonija, oktober 2010: Delovni
sestaneček s partnersko organizacijo VCS

prve predstavitve po slovenskih srednjih šolah in avto-šolah. Vabimo pa vas, da si na prenovljeni spletni strani www.vozim.si preberete več o letošnjih aktivnostih, članih projektne skupine in o delu projektne skupine na področji izobraževanja o varnosti v cestnem prometu.

Projektna skupina Še vedno vozim – vendar ne hodim pa je tudi nosilec projekta **New Road Safety Policies for Young and Future Drivers**, ki vzpodbuja sodelovanje med zelo različnimi etničnimi, kulturnimi in socialnimi skupinami, ki dokazujejo, da nas kljub svoji različnosti lahko družijo skupni cilji – v našem primeru – večja varnost v cestnem prometu. S političnim aktivizmom in vključevanjem vladnih akterjev vzpodbujamo aktivno državljanstvo udeležencev, ker pa so v projekt vključene različne skupine (invalidi, albanska manjšina, Makedonci, Slovenci in starejši), je dodana vrednost projekta tudi priložnostno učenje o kulturnih raznolikostih.

Temu projekta – večja varnost na evropskih cestah in boljša izobraženost mladih in bodočih voznikov – bosta pripomogli k ustvarjanju skupne evropske identitete, saj smo kljub raznolikim skupinam projekt zasnovali na omenjenih skupnih vrednotah. Aktivnosti so se pričele že septembra, prav tako pa smo obiskali že partnersko orga-

PROROAD SAFETY CONFERENCE 2011

Člani projektne skupine Še vedno
vozim – vendar ne hodim

nizacijo VCS v Skopju, Makedoniji, kjer smo že izvedli skupne delavnice na temo izobraževanja v varnosti v cestnem prometu in pričeli z snovanjem ključnega dogodka: mednarodne konference ProRoad Safety 2011, ki se bo odvijala hkrati v Sloveniji in Makedoniji preko internetnega video prenosa. Pomembnost mednarodne strokovne konference je že prepoznana tako na evropski kot nacionalni ravni, gostili bomo strokovnjake in ključne akterje iz področja varnosti v cestnem prometu iz Slovenije, Belgije, Švedske, Makedonije ... Vabimo vas, da potek dogodkov spremljate na spletni strani konference www.proroadsafety.com.

Ana Drk, vodja projekta: »Ponosni smo, da se je iz začetne želje po izmenjavi mnenj in praks o varnosti v CP ter vplivanju na prihodnje politike EU projekt prelevil v veliko mednarodno konferenco, prav tako pa so odgovorna ministrstva že prevzela častno pokroviteljstvo. Mednarodna konferenca ProRoad Safety 2011 bo tako krona številnih aktivnosti, ki v okviru projekta že potekajo.«

Janez Hudej, predsednik Društva paraplegikov JZ Štajerske: »Kot predsednik invalidskega društva, ki se za svoje člane na poti do socialne rehabilitacije trudi zagotoviti čim več kakovostnih vsebin, ugotavljam, da smo se s tem projektom pričeli odpirati navzven, izven okvirjev svojega društva. Postajamo pomemben akter na področju varnosti v cestnem prometu in vplivamo na različne segmente naše družbe: od mladih do vladnih odločevalcev.«

Ana Drk,

projektna skupina

Še vedno vozim – vendar ne hodim

Dan brez avtomobila – celjska milja

Letošnjega dogodka »dan brez avtomobila«, ki je potekal v Celju 23. septembra 2010 s tekom ali pohodom na »Celjsko miljo«, po trasi nekdanjega Celjskega srednjeveškega obzidja, smo se udeležili tudi paraplegiki in tetraplegiki našega društva.

Ob enajsti uri je bil start pred zgradbo Celjskega sodišča na katerem se je zbralo veliko učencev srednjih in osnovnih šol ter nekaj okoliških prebivalcev in se družno podalo na dober kilometer dolgo pot po mestnih ulicah. Nam na vozičkih je bila pot nekoliko skrajšana tako, da smo med prvimi pripeljali na cilj. Zmagovalec je bil vsak, ki je pretekel ali prehodil simbolično pot in na koncu prejel še osvežilno jabolko.

Eden se šverca

Del mestnega obzidja

Po dogodku sta nas dve simpatični učenki IV. osnovne šole popeljale po sledih nekoč mogočnega Celjskega mestnega obzidja, katerega so začeli graditi že Kelti, dokončali pa Rimljani. Srednjeveško obzidje je imelo obseg približno 1600 m, oblikovano pa je bilo kot trapezasti pravokotnik. Visoko je bilo približno 6 m. Gradili so ga med letoma 1451 in 1473. Zaradi požarov, poplav in vojn so ga pozneje še dostikrat obnavljali in spreminjali. Ob koncu 18. stoletja se je mesto začelo širiti. Oklep mesta je bil pretesen in obzidje je začelo padati, največ sredi 19. stoletja, ko v mesto pride železnica. Največ pa so ga porušili ob gradnji Narodnega doma in današnje Plečnikove Banke Celje. Ostalo so opravile na-

Gledališki zid, nekoč stolp

ravne nesreče, obe svetovni vojni, pa tudi brezbriznost Celjanov.

Po nekaj urah prijetnega druženja ob toplém jesenskem soncu smo ogled končali pred Narodnim domom,

Po stari Zidanškovi, zdaj Gosposki ulici

kjer so pred kratkim postavili bronast kip svetovno znane popotnice in pisateljice Alme M. Karlin.

Peter Planinšek

Dobrodelnost Franca Kodermana

Gospod Franc Koderman je avtoprevoznik, njegovo podjetje, Frenk bus. d.o.o., ki izvaja avtobusne prevoze. Ob praznovanju jubileja-abrahama, se je odločil, da se odpove darilom in vabljenе goste prosil, da naj denar, ki bi ga porabili za nakup daril, raje podarijo našemu društvu. Na praznovanje rojstnega dne je povabil tudi predsednika društva in mu izročil zbrani denar, ki so ga ljudje dobrega srca podarili našemu društvu. Praznovanja sta se udeležila tudi legendarna avsenikova pevka Joži Kališnik in župan občine Moravče g. Martin Rebolj.

Na začetku tople pomladi nas je poklicala prijazna gospa Joži Kališnik. Želela je vedeti, če kdo od članov društva, ki je na invalidskem vozičku igra harmoniko in hkrati sporočila novico, da se je gospod. Franc Koderman odločil, da se bo odpovedal prejemanju daril za praznovanje jubileja-abrahama. Namesto za nakup daril pa naj vabljeni gostje namenijo denarna sredstva našemu društvu, smo ostali ne le brez besed ampak tudi brez sape. In še sedaj ne moremo verjeti, da so se besede gospe Joži tudi uresničile.

Praznovanje, na katero so povabili predsednika društva, je bilo na domačiji Volavšek Pri Škorc na Kozjanskem v kraju Verače pri Virštanju.

V topli kmečki sobi se je zbrala družba samih dobrih ljudi. Družina gospoda Kodermana, prijatelji, zaposleni, posebej pa so nas s svojo prisotnostjo presenetili Joži Ka-

lišnik legendarna pevka Ansambla bratov Avsenik in župan občine Moravče gospod Martin Rebol, ki je zbrane goste tudi nagovoril s priložnostnim nagovorom.

Kmečka sobica je kar žarela od lepih želja in plemenitih dejanj. Program praznovanja je povezovala Joži Kališnik, ki je udeležence praznovanja razveselila s petjem najlepših avsenikovih pesmi in z recitali poskrbela za duhovno vzdušje. Našemu društvu je podarila knjigo Janje Blatnik "Na poti življenja ni sreče brez življenja". Na praznovanju, ki ga je resnično krasila dobrodelnost, smo se na pobudo slavljence, s prižiganjem sveč in minuto molka spomnili tudi vseh sorodnikov, prijateljev ali znancev, ki so življenje izgubili v prometni nesreči.

Čestitke ob jubileju

Vabljeni gosti

Glede na željo, da na zabavi igra član društva, je za dobro razpoloženje in glasbeno spremljavo gospe Joži skrbel Trio Žur, katerega vodja je Srečko Vodeb, ki je ostal priklenjen na invalidski voziček zaradi prometne nesreče z motorjem.

Društvo paraplegikov jugozahodne štajerske se najlepše zahvaljuje vsem, ki so prispevali donacijo našemu društvu, posebej pa se zahvaljujemo podjetju Frenk bus d.o.o., za čudovito humanitarno dejanje. Naj bo podjetju njena humanost poplačana v obliki dobrih poslovnih rezultatov in v obliki sreče pri prevozih zato, da bi se vsak prevoz vedno končal brez nezgod in se bodo šoferji in potniki iz dolgih poti vedno vračali zdravi in nepoškodovani. Posameznikom, ki so kakorkoli povezani s podjetjem in slavljencem, gospodom Kodermanom, pa naj bo poplačana njihova srčnost in humanost v obliki osebne sreče. Mi pa vsem donatorjem zagotavljamo, da bomo sredstva porabili izključno za izvajanje naših projektov.

Janez Hudej

Prvi paraplegik inštruktor varne vožnje

Večina vas že pozna naš projekt **"Še veno vozim, vendar ne hodim"**. V okviru tega projekta sem predaval na srednji šoli v Murski Soboti, kar je organizirala ga. Tamara Gaber. Ga. Tamara je tudi vodja prometno-varnostnega centra v Murski Soboti in je ena redkih, ki razume koliko truda, poguma in osebne moči je potrebno vložiti, da lahko predstaviš svojo življenjsko zgodbo, kot jo predstavljamo člani projektne skupine ŠVVVN. Hotela se nam je na vsak način odločiti in je predlagala, da v zameno za naša predavanja, izobrazijo nekoga izmed nas za inštruktorja varne vožnje.

Začelo se je s teoretičnim delom v marcu. Štirinajst dni napornih predavanj od štirih popoldan do osmih zvečer, pred tem pa še osem ur dela v službi so bili razlogi, da sem zvečer samo še padel v posteljo. Vsi pa smo komaj čakali začetek praktičnih treningov na ÖAMTC -jevem poligonu varne vožnje Lang -Lebring v Av-

striji. Avstrijci imajo treninge varne vožnje že mnogo let, v Sloveniji pa poočasi začnemo slediti evropskim direktivam. Še eno dejstvo o tem, da smo vsaj pet let za Avstrijo, Nemčijo in še marsikom.

Prvi dan na poligonu se je začel v predavalnici, kjer nam je prijazen avstrijski inštruktor, seveda v nemščini, začel razlagati osnove vaj, ki jih bomo izvedli čez dan. Zraven je za tiste, ki nemščine niso razumeli, pomagal pri prevodu tudi izkušen slovenski inštruktor.

Vaje smo začeli kot vozniki začetniki in ne kot bodoči inštruktorji. Saj smo morali videti kako bomo kasneje sami vodili voznike začetnike skozi vaje.

Prva vaja je bila slalom.

Vožnja med stožci z različno hitrostjo, najprej po suhem, nato tudi po mokrem in spolzkem cestnišču. To je vaja, pri kateri kandidati spoznajo pravilno sedenje za volanom, pravilno obračanje volana, pomen varnostnega pasu in še marsikaj.

Nadaljevalo se je z zahtevnejšimi, a tudi bolj zanimivimi vajami.

Zaviranje v sili.

V sodobnih vozilih je mnogo pripomočkov, ki nam olajšajo zaviranje v nevarnih situacijah, kot so ABS, ESP, BAS. In pri tej vaji marsikdo spozna, kako težko

se je že pri nizkih hitrostih pravočasno ustaviti pred oviro.

Zaviranje + izogibanje.

Ko k zaviranju priključimo še **izogibanje oviram**, se pričnejo za marsikoga problemi. Oviro predstavljajo vodni curki v katere, če se "zaletiš" ti malo opere avto. Problemi so zanašanje in občasno tudi

kakšna pirueta oz. zasuk avtomobila. Ker nekateri že občutijo zanašanje in sukanje avtomobila, se je potrebno naučiti rešiti tudi takšno situacijo.

Zato je na vrsti vaja na hidravlični plošči.

To je vaja na najširšem območju poligona, ki kljub svoji širini za marsikoga postane še skoraj preozko. Hidravlična plošča zamakne zadek vozila, ko jo vozilo s sprednjimi kolesi prevozi. Takrat je vozilo na spolzki podlagi, približno takšni, kot bi bila pokrita s snegom ali poledenela. Vozilo zanese v eno ali drugo stran, voznik pa se mora naučiti rešiti situacijo, pravilno in pravočasno reagirati. Ta vaja je med vsemi najbolj adrenalinska in zanimiva.

Vse te situacije so v varnih okoliščinah na poligonu in ob upoštevanju navodil brez posledic. Na cesti pa so posledice lahko žal zelo tragične.

Simulacija **vožnje v ovinek**, po suhi in mokri-spolzki podlagi, **tehnika gledanja** pri vožnji v ovinek in v kritičnih situacijah, **zaviranje na deljeni** (pol mokri-pol suhi) **podlagi, varnostna razdalja**...vse to in še kakšna so vaje, ki jih lahko na treningu varne vožnje doživite in spoznate, kako reagirati v kritičnih situacijah.

Matej Lednik

Izlet starejših članov v prekmurje

Skupina starejših članov društva je dalj časa načrtovala izlet v Prekmurje in to se je zgodilo 13. septembra letos, ko smo dobili odobritev za kombi in voznika ter spremljevalce. Naš načrt je bil kar obsežen, samo časa ni bilo dovolj, zato smo omejili.

Že pred odhodom iz Radeč smo bili zadržani zaradi nezgode in tako z zamudo odpotovali po ostale člane v Laško, Celje in dalje v Prekmurje.

Prvi postanek je bil v Lendavi, ker smo obiskali našo dolgoletno članico, Zdenko Zdovc, katera se je pred časom preselila. Srečanje je bilo prijetno presenečeno brez predhodne najave. Kljub majhnemu prostoru nas je vse (Jože, Marjetka, Dominik, Veronika, Julija, Hermina, Slavica, Dominik) povabila naprej in pogostila z dobro kavičo in sladico. Kljub prijetnemu klepetu smo se morali posloviti in nadaljevali smo pot proti Dobrovniku. Tam smo si ogledali Tropski vrt. Navdušeni smo bili nad množico različnih barv orhidej in težko se je bilo odločiti katera je lepša. Brez nakupa le teh nismo smeli priti domov. Dobili smo tudi napotke kako jih vzgajati in se vpisali v knjigo vtisov. S pomočjo našega dobrega voznika smo zapustili Tropski vrt in nadaljevali pot na Goričko v Križevce na obisk družini naše prijateljice, sotrpinki Jolandi. Spoznali smo tudi njene domače, snaho Ireno in vnuke. Kljub temu, da so bili zaposleni s pobiranjem krompirja, so nas lepo sprejeli in pogostili kot znajo s svojimi dobro-

Brez gasilske...pač ne gre

Mlin Babič pri Veržeju

tami, ti dobri ljudje. Skupaj smo se spominjali časov v Novem gradu, Semiču in Laškem. Prehitro je čas minil,

Prekrasen tropski vrt

ob slovesu smo obljubili, da se vidimo v Laškem. Nazaj domov smo se ustavili še v Veržeju pri mlinu Babič. Naše spremljevalke so nam nabavile še ajdovo moko. V Termah Banovci smo še potešili željo po dobri hrani na Goričkem in se vrnilo domov.

Julija Belinc

Tetra kotichek

PARK MINIMUNDOS V CELOVCU

Sredi meseca junija smo se tetraplegiki odpravili na dolgo načrtovani izlet v Celovec, da bi si od bližje ogledali park Minimundos. Obsega okoli 150 miniaturnih maket znanih objektov iz celega sveta, v razmerju 1:25. Tako na enem mestu vidimo svet v malem.

Le redkim je dano, da takšne znamenitosti vidijo po celem svetu. Moram pa poudariti, da so makete izdelane do najmanjše podrobnosti in po večini iz istega materiala, kot originali. V parku si lahko ogledamo zgodovino železnice skozi čas, od parnih lokomotiv do sodobnih hitrih vlakov. Na trenutek človek pomisli, da je v resničnem svetu saj je vse, tako natančno izdelano.

Poleg parka je živalski vrt plazilcev, ki pa ga tokrat nismo obiskali. Saj smo večino časa namenili ogledu par-

ka, kjer je presenetljivo tiho in mirno. Ptiki čivkajo, oči počivajo v urejenem zelenju, vse je pristrizeno in prirezano, travice zalite, rožice dišijo, na tleh ni papirčka. Tipičen avstrijski park, kot jih vidimo na avstrijskem podeželju.

Poti so gladke tako, da z vozički nismo imeli težav. Vsakdo tukaj najde nekaj za svojo dušo. Celovec nam z svojo bogato zgodovino ponuja zraven obiska parka še mnogo drugih možnosti sprostitve in rekreacije. Ogle- damo si lahko mestno jedro, gradove, cerkve, sprehodi- mo pa se lahko tudi do Vrbskega jezera ali se povzpne- mo na bližnje gore.

Peter Planinšek

POLET Z LETALOM

Bila je ena od redkih lepih jesenskih nedelj. Ker je ati dobil za rojstnodnevno darilo let z letalom po Gorenjski in okoli Triglava, smo se odločili, da se pe- ljemo do Lesc in potem z letalom okoli Triglava. Imeli smo srečo, da smo lahko leteli, ker je bilo kar veliko lju-

Če bi še malo zrasel

Prežudovit razgled

di, ki so si zaželeli poleteti po naši prelepi Gorenjski. Pilot nam je zagotovil, da bova lahko atija spremljala tudi midva z mamo. In res. Z nami so bili še stric z dru- žino in so pomagali, da so me posedli na sedež poleg pi- lota, mama in ati pa na zadnji sedež. Tako, mi smo bili pripravljeni in pilot nam je razložil kam nas bo popeljal in vprašal kaj si želimo ogledati. Ker se pred mojo nesre-

Z malo pomoči je šlo

čo še nismo odpravili do našega najvišjega vrha, a je bila želja nas vseh, da ga vidimo vsaj iz letala, nas je popeljal nad našimi Alpami do Blejskega in Bohinjskega jezera, do Pokljuke ter okoli Triglava. Let je bil dolg okoli tri- deset minut v res lepem vremenu, tako, da nas je lahko popeljal blizu vrha Triglava, da smo celo videli, da se je pri Aljaževem stolpu nekdo sončil. Po pristanku smo bili res vsi trije zelo veseli, da smo si ogledali našo lepo deže- lo iz zraka. Da pa se ne bi domov odpeljali lačni, smo se ustavili v gostišču družine Avsenik. Odpeljali pa smo se tudi na Blejsko jezero in si privoščili še eno znano in res dobro blejsko rezino. Potem pa hitro domov, da smo pra- vočasno prišli še na volišča, da smo opravili še svojo dol- žnost in volili župana. Zvečer, ko sem se ulegel v poste- ljo, sem bil res utrujen, vendar vesel in zadovoljen od vse- ga kar sem videl in doživel, tako da tudi vsakemu, ki se ne boji višine in če se mu ponudi priložnost priporočam naj si privoščiči panoramski let. Se spleča!

Gregor Janežič

REHABILITACIJA V ČATEŽU

Konec meseca junija sem odpotoval v Čatež na tež- ko pričakovano 14 dnevno obnovitveno rehabilitacijo. Že v zraku je bilo čutiti, da bo letos precej pestro, saj so veči- no tokratne skupine predstavljali prav člani Celjske regije.

Ko sva z ženo prispela v zdravišče so sledile formal- nosti pri recepciji in zdravniku, potem pa smo se nasta-

Gusarska vas

nili v že znane sobe hotela. V Čatež z ženo prihajava že peto leto. Vsakokrat pa ima z mano veliko dela predno opravim vse terapije. Nekajkrat dnevno grem iz vozička dol pa spet gor, seveda ne bi bilo s tem nič narobe, če bi to lahko naredil sam. Največji učinek za moje spazme pa dosežem v hubbard bani, saj sem po vsakodnevni kopeli mehak, kot gumica.

Indijanci v indijanski vasi

m m m . . . p a š e

Prvih nekaj dni so se temperature proti večeru hitro spuščale tako, da s spanjem ni bilo težav. Kljub dobremu vzdušju v skupini še vedno opažamo da po večletnih prizadevanjih zveze, ostajajo vodilni za naše prošnje še vedno gluhi. Naj povem še, da je opazno slabše izvajanje različnih terapij, človek dobi občutek, da bi se nas radi počasi znebili. Saj po vseh teh letih odkar pri-

Sami naši

Vodne atrakcije

hajam v Čatež za izboljšanje zdravstvenega dela, ni bilo storjenega nič. Tako je še vedno potrebno voziti s sabo sobno dvigalo za lažje presedanje. Po drugi strani pa moramo biti vseeno zadovoljni s tem, kar nam še trenutno nudijo. In je to za mnoge izmed nas le edini »dopust« v letu. Le redki posamezniki so si zmožni plačati 14 dnevno rehabilitacijo v lastni režiji.

Letošnji dopust v Čatežu pa mi bo ostal vseeno v lepem spominu. Saj je bilo veliko dobre volje. Po več letih sem doživel, da smo se invalidi med sabo veliko družili. Za turistični del pa v Čatežu naredijo res veliko, tako vsako leto ponudijo gostom nekaj novega. Poleg velikega kampa, indijanske vasi so letos dodali še gusarko vas, katero so postavili na bližjem jezeru in pokrili s slamnato streho. Da vodnih radosti zunaj in v pokritih bazenih sploh ne omenjam. Pristop do vseh objektov je mogoč tudi nam vozičkarjem, kar pa gre zahvala vodilnim. To so čari zaradi katerih se vsako leto vračam v Čatež. Upam le, da bodo vodilni na obeh straneh našli skupni

jezik in bo Čatež poleg Laškega ter po novem še Zreč ostal še naprej na koledarju rehabilitacij.

Peter Planinšek

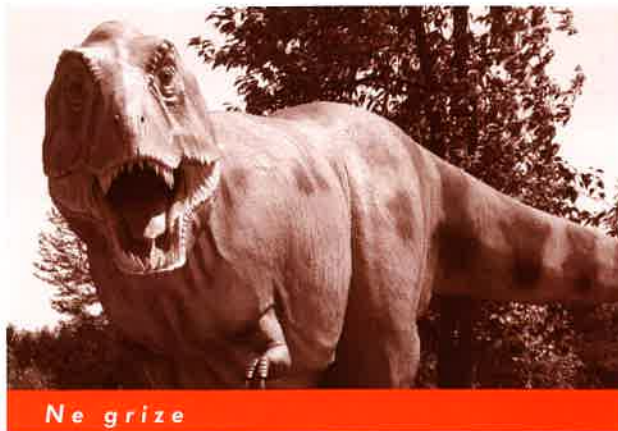
IZLET TETRAPLEGIKOV V VOLČJI POTOK

Bil je torek, lep sončen dan. Z Marino in Petrom smo obiskali Volčji potok, da si ogledamo razstavo dinozavrov in grmovnic. Zaradi slabega vremena v maju, smo morali ogled nekajkrat prestaviti in tako zamudili bujno cvetenje tulipanov.

Med vožnjo po avtocesti je imel ati vklopljen radio in na sporedu je bila reportaža o dnevu mladosti 25. maju. Tako sta mami in ati začela obujati spomine, kakšen pomemben praznik je bil to v njuni mladosti in kako se ga z veseljem spominjata. Jaz pa sem spremljam z zanimanjem

A ni čudovita

Ne grize

ta njen pogovor in razmišljam, kako pomembna osebnost je bil takrat in za nekatere še danes tovariš Tito. No in tako smo prispeli do Volčjega potoka.

Zapustimo svoje avtomobile in se odpravimo skozi lepo urejen park. Cvetlic ni bilo več veliko, imajo pa čudovite grmovnice in drevesa, ki delajo v toplih dneh senco, ki nam je na trenutke prišla zelo prav. Najprej smo se ustavili v labirintu narejenem iz žive meje. Karmen je splezala na lesen stolp in nas fotografirala, kako iščemo pot iz la-

Senica, senica...

Trije mušketirji

birinta. Tam so postavljene razne naprave za telesno vadbo, tudi pred njimi smo se ustavili, da so lahko naši spremljevalci preizkusili svoje sposobnosti. Potem pa smo prispeli do razstavljenih dinozavrov, ki jih je bilo precej, vseh velikosti največji meri v dolžino tudi do 23m v višino pa do 4m in več. Ženske, razen Marine so si ogledale še razstavo orhidej in bile nad videnim zelo navdušene.

Za invalidske vozičke pa tam dostop ni mogoč, saj je stopnica previsoka in preozko med rožami. Malo smo si morali tudi odpočiti, s sabo sem imel svojo psičko Sani, ki je bila počitka in požirkov hladne vode najbolj vesela. Nam pa se je prilegla malica in osvežujoča pijača. Po nekaj urnem potepanju po parku smo prispeli na začetno točko in končali ogled. Nad videnim smo bili enotnega mnenja, da smo preživeli res čudovit dan.

V mesecu maju je bilo malo tako lepih dni, saj je večinoma deževalo. Ni nam žal, da smo ga tako lepo izkoristili.

Gregor Janežič

Ročne spretnosti naših žena

Končali so se dopusti, obnovitvene rehabilitacije in brezskrbni čas počitnic. Začela se je jesen, krajši dnevi in daljši večeri, s tem pa tudi več časa za ročna dela. Kar nekaj let se že invalidne žene in dekleta redno zbiramo na društvu paraplegikov. Med dopustom smo doma vsaka po svojih močeh počele različne stvari. Z oktobrom vsako leto običajno pričnemo izdelovati čestitke za novo leto. Letos smo jih večjo količino izdelale tudi za Fundacijo za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij. Podobice na čestitkah upodabljamo s pomočjo šivanja, lepljenja in klekljanja. Med izdelovanjem voščilnic se veliko pogovarjamo, kar je poleg ustvarjanja tudi eden od naših osnovnih namenov dru-

Tako to gre..

Na koncu pa zahvala... se pridemo

ženja. Letošnje poletje smo organizirale en izlet v Ljubljano, kjer smo si ogledale botanični vrt, dva dneva pa smo preživele v prostorih društva paraplegikov Prekmurja in Prlekije, kjer smo se družile s članicami in člani iz Prekmurja in izmenjali bogate izkušnje in mnenja. V novembru smo bile vabljeni na osnovno šolo v Slovenski Bistrici, kjer smo otrokom predstavile, kako so njihove babice in prababice v starih časih šivale, pletle in izdelovale druge ročne izdelke, ki jih ni bilo mogoče kupiti v trgovini. Interes otrok je bil izredno velik, posebno so bili navdušeni nad prikazom izdelovanja novoletnih voščilnic.

Na naše delavnice ste vabljeni vse članice, mlajše in starejše, pa tudi člani in njihove žene. Samo odločiti se morate in prvič oditi od doma, po tem bo pa lažje. Na voljo je kombi prevoz po relacijah, vsak teden iz druge smeri, v kolikor pa imate svoj prevoz pa lahko pridete na delavnice vsak teden. Zbiramo se ob četrtnih od 10. ure dalje. Pokličite na društvo ali mene na telefon 03 57 41 032 ali 051 317 455 .

Gelca Gajšek

Izkušnja učenk o druženju z invalidi

V ponedeljek, 15. 11. 2010, sta nas obiskali gospe Angelca in Marjetka iz Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske, da nam pokažeta, kako lahko izdelujemo voščilnice.

Ko sta prišli v razred, smo vsi začudeno pogledali, ker sta bili na invalidskih vozičkih. Pripeljali sta se do miz in začeli pripravljati stvari za izdelovanje voščilnic. Vsaka nam je pokazala drugačno tehniko izdelovanja voščilnic, ene so se izdelovale s šivanjem, druge pa z lepljenjem. Vsak izmed nas si je izbral, katero voščilnico si bo naredil in lotili smo se dela. Gospa Marjetka nam je pripravila luknje za šivanje voščilnic, gospa Angelca pa nam je razložila postopek gubanja in lepljenja papir-

ja. Celi dve šolski uri smo gubali, lepili in šivali in čas nam je kar prehitro minil. Vsem nam je bilo zelo zanimivo delati s tako prijaznima gospema, ki sta nam vedno, ko se nam je pri delu zataknilo, priskočili na pomoč. Voščilnice smo odnesli domov, pisali jih bomo svojim prijateljem. Niti nismo mislili, da znamo tako lepo ustvarjati.

Naučili smo se veliko novega in koristnega. Bilo je zelo zabavno in tega zagotovo ne bova nikoli pozabili.

Katarina Erker in Tajda Čas, 5. a
OŠ Gustava Šiliha Laporje

Ustvarjalnost ne pozna meja

Dogajanje na kulturnem in interesnem področju

Kulturna dejavnost se odvija v sklopu interesnih dejavnosti, žal se več ali manj z njo ukvarjava jaz in Branko Rupnik, likovnik. Z malo poguma bi se nama lahko pridružil še kdo.

Ko so dozorele češnje, smo se zopet odpravili lepega junjskega dne na Primorsko v Brje, kamor nas je povabilo društvo Norma 7, kjer smo se udeležili likovno kulturne

dejavnosti. Srečali smo se s prijatelji iz ljubljanske in gorenjske regije. V ospredju je bila likovna razstava Mihaele M. Tihelj in Ljubice Jančar z novim, avtobiografskim delom Vesela...ponosna...hvaležna. Dan so popestrili še učenci glasbene šole in vaščani, ki nas vedno poleg Vlaste in Majde tako lepo sprejmejo, naredijo program in pogostijo. Bila je tudi razstava ročnih del, kjer so svoje lepe izdelke prispevale tudi naše članice.

V poznem poletju 13. septembra smo si na vabilo Osrednje celjske knjižnice ogledali nove prostore. Lepo so nas sprejeli in razkazali nove prostore, ki so arhitektonsko prilagojeni invalidnim osebam. Prostore nam je razkazal direktor g. Branko Goropevšek in prijazno odgovarjal tudi na naša vprašanja.

Zatem smo se udeležili kulturnega srečanja, ki ga je pripravila ga. Slavica Hrastnik. Predstavila se je Ljubica Jančar z zgoraj omenjeno novo knjigo, sodelovala sem tudi jaz s svojimi pesmimi iz knjige Pogled v sanje. Žal poslušalcem nisem mogla ponuditi svoje knjige ker je pošla. Zato je v teku ponatis, ki mi ga je omogočila Zveza paraplegikov Slovenije.

Lepo popoldne in večer je popestril še čudovit pogled na Savinjo in njen most, ki je zadaj za knjižnico in kar vabi na lep sprehod v park ob Savinji.

Sprejel nas je direktor Branko Goropevšek

Gordana v pripravi na ponatis svoje pesniške zbirke

Sama sem bila 2. novembra kot pesnica gost na radiu Štajerski val v oddaji Kulturni utrip, ki jo vodi g. Zdenka Orač, sodelovala je tudi moja prijateljica Darja Škrabl. Poleg svojih pesmi sem predstavila tudi naše društvo oziroma ZPS in problem paraplegije v današnjem življenju.

Članki o tem so bili objavljeni v Novem tedniku in reviji Lady.

Življenje pa teče ko reka naprej. Zapirajo se ena vrata, zato, da se odprejo druga in tako je prav. Tudi v mojem življenju in ustvarjanju.

Kitak Gordana

Šport v letu 2010

Atletska tekmovanja v letu 2010

Tudi v letu 2010 lahko poročamo o izjemnih uspehih naših atletov, ki sta jih poleg ekipe društva, tvorila predvsem reprezentanta Jože Flere in Henrik Plank. Medtem, ko je Jožetu uspelo obdržati odlično formo še iz olimpijskega leta je pravi prepород uspel Henriku v metu kopja. Njegov najdaljši met je dolg kar 18,36m, kar ga uvršča v sam svetovni vrh metalcev kopja v njegovi tekmovalni skupini.

Jože Flere je meseca novembra 2010 uvrščen na drugem mestu rang lestvice, ki jo na svetovnem spletu objavi Mednarodni paraolimpijski komite. Henrik Plank pa je uvrščen na prvo mesto te lestvice.

Za rang lestvico štejejo samo rezultati iz uradnih, registriranih tekem. Na ostalih tekmovanjih sta naša dva

tekmovalca dosegla še boljše rezultate. V tem primeru, bi tudi Jože krepko zasedal prvo mesto.

Društvo je s tekmovalci sodelovalo na 30. Maratonu treh src, 8. Teku v Bevkah, na 15. Ekipnem tekmovanju v atletiki, ki ga od leta 1996 organizira Zveza paraplegikov Slovenije, zelo uspešno pa smo nastopili tudi na 41. Memorialu prof. Bojana Hrovatina.

Na ekipnem tekmovanju smo osvojili trinajsto zmago do sedaj. Dvakrat smo bili drugi, premoč pa smo morali leta 2001 priznati ekipi DP Ljubljanske pokrajine, leta 2004 pa DP Koroške. Letos smo na štirih tekmah zmagali štirikrat in ob koncu tekmovanja za leto 2010 osvojili prvo mesto s 23.963,46 točkami. Vrstni red ekip je prikazan v tabeli spodaj.

Z zmago smo tudi drugič osvojili prehodni pokal. V kolikor bi nam uspelo prehodni pokal osvojiti še v letu 2011, ga bomo dobili v trajno last.

Končna uvrstitev ekip na 15. ekipnem tekmovanju Zveze paraplegikov Slovenije v atletiki za leto 2010.

Zap.	Ekipa	ET1-KP	ET2-CE	ET3-NM	ET4-SG	Skupaj	Razlika
1	DP JUGOZAHODNE ŠTAJERSKE	5.514,56	6.371,75	6.169,79	5.907,36	23.963,46	0,00
2	DP KOROŠKE	5.164,88	5.272,74	4.417,84	4.834,51	19.689,97	4.273,49
3	DP LJUBLJANSKE POKRAJINE	4.924,60	4.796,93	3.621,70	4.621,29	17.964,52	5.998,94
4	DP DOLENJSKE, BELE KRAJINE IN POSAVJA	3.189,87	3.352,40	4.236,18	3.643,87	14.422,32	9.541,14
5	DP SEVERNE ŠTAJERSKE	4.755,04	4.296,69			9.051,73	14.911,73
6	DP GORICA-KOPER	3.426,41	1.901,59	1.525,44		6.853,44	17.110,02
7	DP PREKMURJA IN PRLEKIJE	1.185,02	1.368,96	1.681,88	1.533,81	5.769,67	18.193,79

Bravo fantje in dekleta

Tokratni memorial v spomin na profesorja Bojana Hrovatina je potekal v Ljubljani 28. septembra. Tekmovanje je štelu tudi za državno prvenstvo. Tekmovalci so tekmovali v troboju metov (disk, krogla, kopje ali kij) v kategorijah F51-F56 ter veterani in troboju voženj (100m, 200m in 400m) v kategorijah T51-T54. Poleg tega pa tudi v dveh vožnjah na 100m s klasičnimi vozički v spomin na prof. Bojana Hrovatina in na 800m v spomin na priljubljenega športnega novinarja Henrika Ubeleisa.

Naši tekmovalci so osvojili odlične rezultate. Poleg tega, da smo kot ekipa osvojili naslov državnega prvaka za leto 2010 smo osvojili posamično tudi 2 mesto-5x, 3 mesto-3x, 4 mesto-1x.

UVRSTITEV NAŠIH TEKMOVALCEV NA 41. MEMORIALU PROF. BOJANA HROVATINA:

ŽENSKE - troboj meti

Poz.	Štev.	Drž.	Klb.	Priimek in ime	LR	Klass.	Rezultat
3	67	SLO	CE	NOVAK VESNA	F55		764.95
				DISK	F55	5.51	210.04
				KOPJE	F55	4.05	228.10
				KROGLA	F55	2.72	326.81

MOŠKI - troboj meti

Poz.	Štev.	Drž.	Klb.	Priimek in ime	LR	Klass.	Rezultat
1	13	SLO	CE	FLERE JOŽE	68	F51	3,154.39DR
				DISK	F51	11.90	1,212.06 DR
				KROGLA	F51	7.88	1,109.86DR
				KIJ	F51	20.04	832.47 DR
1	15	SLO	CE	PLANK HENRIK	74	F52	2,549.25
				DISK	F52	15.46	828.16
				KOPJE	F52	14.89	850.95

				KROGLA	F52	7.94	870.14
2	16	SLO	CE	MIKEC SLAVKO	73	F52	1,394.90
				DISK	F52	8.77	469.79
				KOPJE	F52	7.06	403.47
				KROGLA	F52	4.76	521.64
3	17	SLO	CE	POVŠE ALEŠ	74	F53	1,288.10
				DISK	F53	9.57	376.92
				KOPJE	F53	8.18	410.44
				KROGLA	F53	4.07	500.74
1	18	SLO	CE	HUDEJ JANEZ	63	F54	2,177.75
				DISK	F54	20.39	741.27
				KOPJE	F54	17.06	646.82
				KROGLA	F54	7.67	789.66
2	60	SLO	CE	SLAČEK DAVID	00	F54	1,650.62
				DISK	F54	13.69	497.69
				KOPJE	F54	13.98	530.05
				KROGLA	F54	6.05	622.88
4	65	SLO	CE	ŠTRUCLIN ZORAN	75	F54	1,346.77
				DISK	F54	9.80	356.27
				KOPJE	F54	11.95	453.08
				KROGLA	F54	5.22	537.42
1	19	SLO	CE	MUSIČ ENIS	80	F56	1,555.54
				DISK	F55	13.96	367.63
				KOPJE	F55	17.63	536.14
				KROGLA	F55	7.38	651.77

Skupina VETERANI

2	20	SLO	CE	ROMIH MARJAN	00	F57	1,129.54
				DISK	F54	10.59	384.99
				KOPJE	F54	8.64	327.58
				KROGLA	F54	4.05	416.97

Dajmo Enis, se malo stisni

MOŠKI - troboj vožnje

1	18	SLO	CE	HUDEJ JANEZ	63	T53	2,088.77
				100M-H	T53	20.06	754.24
				200M-H	T53	38.02	701.74
				400M-H	T53	1:19.90	632.79
3	17	SLO	CE	POVŠE ALEŠ	74	T53	1,533.44
				100M-H	T52	31.03	565.26
				200M-H	T52	1:04.00	500.31
				400M-H	T52	2:12.60	467.87

Moški – 100m memorialna

Poz.	Št.	Drž	Klb	Priimek in ime	LR	Klas	Rezultat	Točke
2	16	SLO	CE	MIKEC SLAVKO	73	T51	1:04.90	0
1	17	SLO	CE	POVŠE ALEŠ	74	T52	30.20	0

MOŠKI – 800m v spomin Henrika Ubeleisa

Poz.	Št.	Drž	Klb	Priimek in ime	LR	Klas	Rezultat	Točke
2	18	SLO	CE	HUDEJ JANEZ	63	T54	2:48.60	562

Janez Hudej

Na stezah kegljišča

Kegljanje je že vrsto let priljubljena športna panoga med paraplegiki, ki fizično ni preveč zahtevna, tako da se z njo lahko ukvarja skoraj vsakdo, ki pokaže nekaj volje.

V našem društvu redno keglja osem do deset članov. Treningi potekajo vsako sredo od 11. do 13. ure na kegljišču Golovec v Celju od oktobra, pa vse do sredine junija. Medse vabimo vse, nove in stare člane, ki jih bi ta šport zanimal.

Seveda se poleg treningov udeležujemo številnih tekmovanj, ki jih organizirajo skoraj vsa društva, ki so vključena v ZPS. Tekmovalna sezona se prične ok-

Bravo Aleš

tobra v Kočevju in zaključi konec maja z državnim prvenstvom za posameznike v organizaciji Zveze za šport invalidov Slovenije.

Poglejmo nekaj tekmovanj, kjer so se naši člani najboljše odrezali. V prvi vrsti moramo omeniti Grnjakov memorial, ki poteka v Ravnah na Koroškem in v ekipni konkurenci šteje za državno prvenstvo. Tekmovalci smo bili res razpoloženi, saj smo v različnih kategorijah osvojili enkrat 1. in trikrat 3.mesto. V ekipni konkurenci pa smo z velikim naskokom postali državni prvaki za sezono 2009/2010. Zelo solidno smo se odrezali tudi v Škofji Loki, kjer so naši »rezervisti« dokazali, da so prav tako zelo dobri kegljači.

Kegljanje v Škofji loki

v Radencih

Najpomembnejši dogodek v sezoni, je seveda memorial v spomin na Petra Zdovca, ki ga organizira naše društvo. Tekma šteje tudi za državno prvenstvo veteranov. Tradicionalno na domačem kegljišču vedno dobro kegljamo in tako je bilo tudi tokrat. Ekipno smo osvojili drugo mesto, posamezno pa eno prvo in eno tretje mesto.

Najuspešnejši tekmovalci in tekmovalke, torej vsi, ki so izpolnili zahtevane norme, takih je bilo med našimi tekmovalci šest, smo se v maju udeležili še državnega prvenstva, ki je tokrat potekalo v Celju. Uspelo nam je osvojiti drugo mesto med tetraplegiki.

Aleš Povše

Pod koši

Košarka je zelo dinamična igra z žogo. Igralna pravila se praktično ne razlikujejo od pravil, ki jih uporabljajo hodeči košarkarji. Uporabljajo se v ta namen posebje prilagojeni športni vozički. Treniramo dvakrat na teden. Ob torkih v Celju in petkih na Ljubecni. Treningov se udeležuje od šest do deset naših članov.

V košarki je organiziranih kar nekaj različnih tekmovalj. Naša ekipa je lansko leto sodelovala v košarkarski ligi, kjer pa nismo bili najbolj uspešni. Iz objektivnih razlogov nismo bili na vseh tekmah kompletni, prav tako nismo imeli prave športne sreče in ob osmih porazih in dveh zmagah na koncu osvojili peto mesto.

Pokal ZPS .. ogrevanje naših fantov

V žaru igre

Zato smo boljšo igro prikazali na turnirju za pokal ZPS, kjer smo v polfinalnem obračunu premagali državne prvake iz Ljubljane in po porazu v finalu osvojili končno drugo mesto.

Trije naši košarkarji so bili člani Slovenske ekipe, ki je nastopala v regionalni ligi NLB. V njej je nastopalo sedem ekip iz petih držav. Gre za zelo kvalitetno tekmovalje v katerem je Slovenska ekipa osvojila končno četrto mesto.

Za konec omenimo še reprezentanco Slovenije, ki se je udeležila evropskega prvenstva divizije B v Brnu na Češkem. Vanjo so bili povabljeni trije naši člani, vendar se je tekmovalja na žalost lahko udeležil samo Musič Enis, ki je bil pomemben člen pri osvojitvi šestega mesta.

Aleš Povše

NAMIZNI TENIS

Namizni tenis je športna disciplina, ki je v Sloveniji na najvišji ravni zelo dobro razvita. Reprezentanca se udeležuje številnih mednarodnih tekmovanj, eno od najpomembnejših je organizirano v Laškem.

Za rekreativne igralce žal ni organiziranih nekih pravih tekmovanj. Tako se ponavadi dobimo kar v društvenih prostorih in udarimo med seboj.

Trije naši člani so se udeležili državnega prvenstva, ki je spomladi potekalo v Logatcu in se v kategoriji tetraplegikov domov vrnili z drugim in tretjim mestom.

Aleš Povše

RIBOLOVNA LIGA 2010

Kot že nekaj let, smo tudi letos uspešno spravili pod streho ribolovno ligo. Sodelovalo je sedem društev, kot v preteklih letih.

Rezultati pa so sledeči. Prvi krog smo odločili v Hra-
stje Moti 8.5.2010.

Posamično smo odločili sledeče:

- Centrih Rudi: 1. mesto
 - Temnik Mirko: 2. mesto
 - Antlej Matjaž: 3. mesto
 - Mikec Slavko: 1. mesto
- Ekipno smo zmagali.

21.5.2010 smo se odpravili v Zalog.

Lepo v vrsti

Posamično smo dosegli:

- Centrih Rudi: 2. mesto
 - Temnik Mirko: 4. mesto
 - Antlej Matjaž: 4. mesto
 - Mikec Slavko: 7. mesto
- Ekipno smo bili tretji.

V tretje smo se pomirili na domačem terenu na Marofu. Vendar se nismo odrezali najbolje.

Posamično smo dosegli:

- Centrih Rudi: 1. mesto
 - Temnik Mirko: 5. mesto
 - Antlej Matjaž: 4. mesto
- Ekipno smo bili drugi.

12.6.2010 smo se odpravili v Brdinje, kjer je bila sreča ponovno na naši strani.

Posamično smo dosegli:

- Centrih Rudi: 2. mesto
- Temnik Mirko: 2. mesto

Nov ribič na sceni

- Antlej Matjaž: 3. mesto
 - Mikec Slavko: 9. mesto
- Ekipno smo dosegli prvo mesto.

Na koncu pa nas je čakal še ribnik na Pragerskem.

Posamično smo dosegli:

- Centrih Rudi: 6. mesto
- Temnik Mirko: 3. mesto
- Antlej Matjaž: 4. mesto

Rudi v elementu

Mikec Slavko: 9. mesto
Ekipno smo bili peti.

Po petih letih ekipne prevlade, smo letos prestol prepustili ekipi Murske Sobote, mi pa smo se morali zadovoljiti z drugim mestom. Med posamezniki pa imamo prva liga, s kančkom sreče sem to postal v čisto zadnjem krogu, s skupno težo 14 810g. Temnik Mirko je dosegel deveto mesto, s skupno težo 5070g, Antlej Matjaž je s skupno težo 8560g osvojil dvanajsto mesto, Mikec Slavko pa je zasedel enaindvajseto mesto s 3030g skupne teže. Da je sreča opoteča, smo letos izkusili tudi mi, ko nam je iz rok spolzela ekipna zmaga. Toda ne damo se. Naslednje leto bo nova priložnost.

Dober prijem!

Centrih Rudi

NA ŠTIRINŠESTDESETIH POLJIH

Tudi šahisti smo bili aktivni v letu ki se poslavlja. Udeležili smo se treh meddruštvenih tekmovanj v posamični in ekipni konkurenci. Dosegli smo dokaj dobre rezultate, saj smo dosegli eno posamično zmago in še šest uvrstitev med prvih deset. Ekipno pa smo osvojili drugo in tretje mesto.

Treningi šaha so v društvenih prostorih vsak ponedeljek od oktobra pa tja do meseca maja. Vabljeni vsi!

Ivenčnik Franc

Še začel ni, pa že špega

Dobro je špegal

Uspešni na Turnirju Viktorja Brezovnika

PODVODNE DOGODIVŠČINE LETA 2010

Tudi v letošnjem letu mi je uspelo pokukati pod morsko gladino. Izpostavil bi predvsem potapljanje v Toskani in Dubrovniku.

Ko je bila letošnja poletna vročina na višku smo odpravili na pot proti Toskani v Italiji. Po približno trinajstih urah nam je vendarle uspelo priti na cilj. Na poti nam je namreč razneslo gumo na enem od avtomobilov, tako da smo pot nadaljevali s hitrostjo tovarnjakov.

Ampak se je izplačalo, saj smo v dveh dneh naredili štiri super potope. Sploh prvi je bil nekaj posebnega saj

Čakam, čakam, čakam

Dva delata, en s prstom kaže

nas je velika večina prvič videla rdeče korale. V Jadranskem morju so za nas praktično nedosegljive saj rastejo pregloboko. V Terenskem morju pa smo jih lahko občudovali že na 26 metrih. Seveda pa je tudi živalski svet tam zelo pester. Rib je na pretek.

Toliko Muren še nisem videl nikjer, sploh glede na to, da so prosto plavale in se igrale med seboj. Ponavadi se skrivajo v luknjah. Na skalnih stenah rastejo raznobarvne Gorgonije, v mivkastem dnu najdemo ogromne Leščurje.

Za konec smo obiskali še divesystem, kjer izdelujejo potapljaško opremo. Pokazali som nam nekatere novosti, sam pa sem želel preizkusiti suho potapljaško obleko, vendar jo žal nisem uspel spraviti nase, kljub pomoči.

Ogledali smo si dve lepi Toskanski mesti, preizkusili nekatere kulinarčne specialitete, ki so značilne za ta del Italije in že nas je čakala dolga pot domov.

Mlini pri Dubrovniku postajajo naša stalna potapljaška baza. Na razpolago imamo super ladjo, ki je skoraj v celoti prilagojena potrebam invalidov, poleg tega nas v Mlinih čakajo prijazni ljudje, dobra hrana in pijača in seveda odlične potapljaške lokacije.

Tokrat smo v štirih dneh opravili sedem čudovitih potopov na zelo različnih lokacijah. Dve stvari, ki sta mi najbolj ostali v spominu sta potop v podvodno jamo in riba, ki se ji reče Kirnija, ki sem jo v naravnem okolju videl sploh prvič.

V podvodno jamo smo pokukali že lansko leto, tokrat smo si jo ogledali v celoti. Jama se prične na globini 12 metrov, največja globina je nekje na 17 metrih. V jami vlada popolna tema, tako da je kar malo srhljivo,

A se je isplačalo

ko se ugasnejo vse luči. Kljub trdi temi pa v jami najdemo zelo pestro podvodno življenje, predvsem nekatere vrste rastlin, razni prozorni rakci in več vrst rib. Da pa vse te stvari lahko vidimo in se ne izgubimo, uporabljamo podvodne svetilke, saj nam njihova svetloba pričara pestrost barv.

Kirnija je precej velika riba, ki pa je precej plašna. Ko nam je naš kapitan pred potopom povedal, točno kje jo lahko najdemo, se je naše pričakovanje precej povečalo. Videla sva jo samo Branko in jaz. Ko jo je Branko zagledal, je hitro smuknila v luknjo. V skalnih stenah obstajajo pravi podvodni labirinti. Pognala sva se za njo in svetila tako dolgo, da sva jo uspela videti še za nekaj trenutkov, preden je izginila v eni od lukenj, kamor snop svetilke ni segel.

Seveda je bilo pestro tudi na drugih potopih. Ena od zanimivosti Mlinov je veliko podvodnih izvirov sladke vode pod morsko gladino. V njihovi bližini voda postane motna in zelo mrzla.

Dubrovnik in Mlini nas nikoli ne razočarajo, tako da se bomo še vrnil.

Kot vsako leto, smo se tudi letos zbrali na prireditvi Dan brez vozička, ki že tradicionalno poteka na letnem kopališču v Slovenskih Konjicah. Tokrat smo bili paraplegiki prisotni v mednarodni zasedbi, saj so se nam pridružili tudi sotrpini iz sosednje Hrvaške in Srbije.

Aleš Povše

Film o invalidih »Tunkačih« prejel ugledno mednarodno nagrado

»Prix Expression Libre« - ali po domače nagrada za svobodno izražanje je na 37. svetovnem festivalu podvodnega filma in fotografije v Franciji v kategoriji kratkih filmov neodvisne produkcije pripadla slovenskemu filmu »Če lahko vozim, se lahko tudi potapljam«.

V Marseillu v Franciji je med 27. in 31. oktobrom potekal 37. svetovni festival podvodne fotografije in filma »Le Festival mondial de l'image sous-marine«. . Petdnevni festival, ki se je pred dvema letoma preselil iz Antibov v Marseille, združuje umetniško, fotografsko in kinematografsko produkcijo, povezano s podvodnim svetom.

Z več kot 100 razstavljalci, skoraj 450 fotografijami in več kot 140 filmi v tekmovalni konkurenci je eden najstarejših in največjih s to tematiko na svetu. Slovenski podvodni film je v sedemintridesetletni zgodovini festivala prvič osvojil eno izmed nagrad v konkurenci in to z nevsakdanjim filmom, ki govori o potapljačih s poškodbo hrbtenjače (SCI – Spinal Cord Injury).

Nagrajeni film, **If I Can Drive I Can Dive**, avtorja **Petra Lombarja**, člana IAHD Adriatica je tekmoval v kategoriji kratkih filmov, neodvisne produkcije.

Zgodba filma je nastajala skoraj deset let in začeli so jo prav potapljači iz našega društva, ki se potapljajo še danes. Aleš Povše in Vinko Hren sta bila v filmski ekipi, ki je v enem dnevu za sendvič in sok posnela trening

rekreativnih potapljačev s SCI, na Javnem mestnem kopališču v Slovenskih Konjicah.

Pod budnim očesom režiserja in kamermana Petra Lombarja, ki je posnel tudi del filma o treh razbitinah, ki je bil prikazan na zadnjih »Sprehodih pod morjem«. Ekipa osmih potapljačev (Aleš Povše, Vinko Hren, Tatjana Varga, Klaudija Poropat, Franc Jožef, Damjan Peclar, Peter Majcen in Iztok Motoh) med katerimi so bili tudi gostje iz hrvaške, je več kot odlično opravila svoje delo.

Na festivalu so bile na sporedu dve projekciji filma v dveh različnih dneh in dvorana je bila obkraj polna. Nagrada je bila veliko presenečenje za vse nas saj je v eminentni konkurenci iz celega sveta ni pričakoval nihče.

Film potuje v decembru na Mednarodni festival podvodnega filma v Beograd, zadnjo soboto v januarju prihodnjega leta pa ga bomo lahko premierno videli tudi na 3. mednarodnem festivalu podvodnega filma in videa »Sprehodi pod morjem« v Slovenskih Konjicah. V februarju pa bo prikazan še na tretjem največjem svetovnem festivalu podvodnega filma v Moskvi, na Zlatem delfinu. Če bo pa prejel še kakšno nagrado pa bo treba počakati.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili vsem, ki so pomagali, da je film nastal. V prvi vrsti asistentom, Alenki Fidler, Slavku Pačniku, Željku Srečkoviču, Mihi Matavžu, Županu Slovenskih Konjic gospodu Miranu Gorinšku in upravljavcu Javnega mestnega kopališča Slovenske Konjice, podjetju JKP Slovenske Konjice in po-

trpežljivi direktorici Špeli Hlačer ter Plavalnemu klubu Slovenske Konjice, ki je priskrbel potapljaško opremo.

Več o festivalu si lahko pogledate na naši spletni strani www.iahd-adriatic.org in na strani festivala www.underwater-festival.com

Branko Ravnak

Fotografije: Miha Matavž in Alenka Fidler

Najstarejši in največji

Zahvala, nasveti, šale...

Darujte prispevek dohodnine

Zakon o dohodnini omogoča, da lahko 0,5 odstotka vaše dohodnine darujete Društvu paraplegikov Jugozahodne Štajerske do 31. 12. 2010. To pa ne bo vplivalo na višino vaše dohodnine, saj gre za prispevek, ki ga država namenja nevladnim organizacijam od davka na dohodek, nam pa lahko vaš prispevek zelo pomaga.

Mi pa vam obljubimo, da bomo denar porabili izključno za izvajanje naših posebnih socialnih programov. O možnosti darovanja prispevka lahko obvestite vaš soročnike, prijatelje in znance. Zelo vam bomo hvaležni.

Zahvala

"Zvezi paraplegikov Slovenije in Društvu paraplegikov jugozahodne Štajerske se najlepše zahvaljujem za finančno pomoč pri postavitvi dvizhne ploščadi za invalidno osebo. Posebej se zahvaljujem predsedniku društva g. Janezu Hudeju za pomoč in razvoj ideje. S tem projektom se mi je uresničila dolgoletna želja po samostojnem dostopu v stanovanje.

Rančigaj Franc

Nekaj uporabnih nasvetov

So jajca res sveža?

Kako lahko v vsakem trenutku preverite, ali so jajca v vašem hladilniku zares sveža?

V posodico nalijete vodo in dodate malo soli. V vodo položite jajce. Če se jajce horizontalno spusti na dno posode, potem je zelo sveže. V kolikor je z vršičkom obrnjeno navzgor, ni sveže. Če jajce plava na površini, pomeni, da je zelo staro.

Triki za kuhanje s čebulo.

Če potrebujete pri kuhanju le pol čebule, uporabite najprej zgornjo polovico. Spodnja namreč ostane sveža dlje.

Če sta v plastični posodi shranjevali čebulo in se je navzela njenega vonja, jo dobro pomijte, potem pa vanjo položite zmečkan časopisni papir in jo zaprite s pokrovom. V enem popoldnevu vonja ne bo več.

Če vas moti solzenje, ko režete čebulo, jo najprej za pol ure položite v zamrzovalnik.

Ne uniči cele limone zaradi nekaj kapljic!

Po navadi v receptih vedno zasledimo naslednje navodilo: 'dodaj par kapljic limoninega soka'....Kako dobimo teh nekaj kapljic, na da bi uničili celo limono?

Strinjamo se, da je zelo potratno razrezati limono na pol, da bi iz nje pridobili tisto, tako nujno potrebno kapljico, brez katere bi propadel cel recept. Da bi rešili svojo

specialiteto in hkrati tudi limono, vzemite pletilno iglo, z vršičkom prebodite limono in kapljajte po mili volji.

S hrenovim čajem nad astmo

10 g naribanega hrena prelijte z 2 dcl vrele vode in pokrijte. Po petih minutah precedite in pijte še mlačnega. Priporočena količina je 2-3 kozarca na dan.

Barbara Slaček

Modrosti življenja

Življenje niso dnevi, ki so minili, ampak tisti, ki si jih zapomnimo.

Ko odhajamo in vzamemo vse s seboj, ostane vedno nekaj za nami. V nas ali tistih, ki so ostali.

Če nam kdo ne pokaže izhoda, postanemo ujetniki svoje preteklosti.

Od rojstva do smrti potujemo od večnosti do večnosti.

Kar storiš zase, to s tabo izgine. Kar storiš za druge, ostane za vselej.

Skrivnost moči je v tem, da so drugi strahopetnejši od nas.

Nekateri ljudje tako hitijo proti cilju, da sploh ne opazijo, kdaj so ga dosegli.

Resnična ljubezen je romanje. Zgodi se, ko ni nobenega načrta, vendar zelo redko, kajti večina ljudi načrtuje.

Resnična ljubezen je kot duhovi. Veliko se govori o njih a le malokdo jih vidi.

In nikdar ne misli, da usmerjaš tok ljubezni. Kajti ljubezen, če se ji zdiš vreden, usmerja tvoj tok.

Šale

USLIŠANA ŽELJA

Gregec z očkom in mamico odide v živalski vrt, kjer vidi osla, ki ga lahko jahajo obiskovalci. »Očka, mamica, rad bi jahal osla!« Očka vpraša koliko stane jahanje in ker se mu zdi predrago Gregcu ne izpolni želje. Gregec pa v jok in začne kričati »Hočem jahati osla! Hočem jahati osla!« Končno se oglasi mamica in reče možu: »Daj si otroka na ramena, da bo mir pred njim!«

BAHANJE

Tri miške so sedele v lokalu in popivale. Ko so bile že precej pijane, so se začele bahati. »Šla bom v Belo hišo in iz nje prepodila ameriškega predsednika!« je pogumno dejala prva. »Jaz bom šla v Moskvo in Kremelj in Putinu povedala kar mu drugi ne upajo!« je povedala druga. Tretja miška je nekaj časa molčala, nato pa krenila proti vratom, se obrnila in rekla: »Strahopetnici! Jaz grem na dvorišče da ubijem mačka!«

NAPIS

Župnik je imel za župniščem sadovnjak, v katerem so rasla največja jabolka v vasi. Toda otroci so vse pogosteje zahajali v sadovnjak in jih trgali. Zato se je župnik razjezil in pred vhodom v sadovnjak namestil tablo z napisom: »Bog vse vidi!« Naslednji dan je bilo na tabli pripisano: »Toda ujeti nas ne more!«

Šale, modrosti in verz na naslovnici prispevala
Gordana Kitak

Ko mi je sosed povedal, da že več kot 10 let uporablja toplotno črpalko Termotehnika Kronovšek,

in da si je samo iz prihrankov lahko zamenjal gospodinjske aparate, se nisem mogel upreti misli, da tudi sam kupim toplotno črpalko. Ko pa mi je povedal, da več kot 500 črpalk letno izvozijo tudi v Avstrijo in Nemčijo in nekaj celo v daljno Novo Zelandijo,

me je prepričal o **izvrstni kakovosti**.

Še isti dan sem odšel k njim, kjer so mi prijazno in strokovno svetovali in dogovorili smo se za toplotno črpalko za ogrevanje cele hiše. Zdaj vem, da bom na ta način, v enakem času kot sosed, lahko prihranil za spodoben avto.

Največji proizvajalec toplotnih črpalk v Sloveniji z vami že 20 let!

- Samostojne toplotne črpalke za segrevanje sanitarne vode različnih izvedb in moči (preko 3000 kosov/leto)
- Ogrevalne toplotne črpalke za ogrevanje objektov in pripravo tople sanitarne vode, primerne tako za individualne hiše kot tudi za večje objekte (šole, poslovne stavbe...)
- Znatni prihranki pri ogrevanju, do 70%
- Zmanjšanja emisij CO2 do 60 %
- Odziven in strokoven servis ter podpora

Izkoristite akcijo v decembru, kjer boste deležni osebnih popustov!

Izkoristite subvencije EKO SKLADA za toplotne črpalke

Termo-tehnika d.o.o., Orla vas 27/a, 3314 Braslovče
Tel. 703 16 20, 703 16 26 www.termotehnika.com

TČ voda /voda: do 2.000 EUR
TČ zemlja/voda: do 2.000 EUR
TČ zrak/voda: do 1.500 EUR
TČ za sanitarno vodo: do 250 EUR